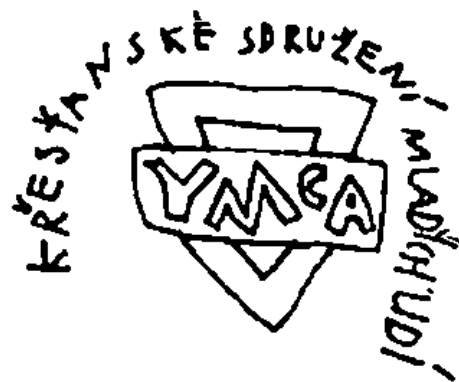
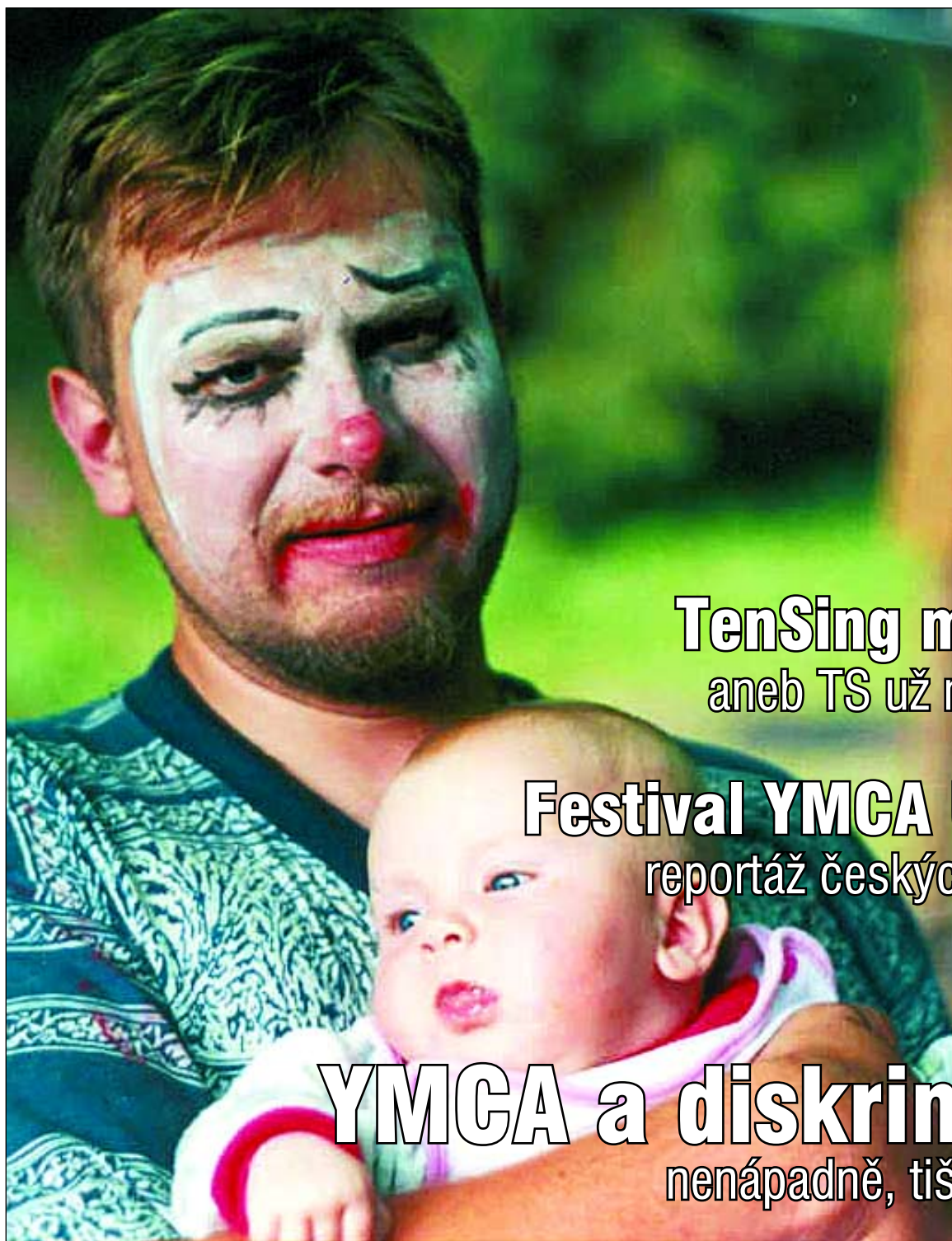

PROTEIN

dvouměsíčník YMCA v ČR, květen/červen 2007, ročník IX

15 Kč / 0,5 €

TenSing má 15 let
aneb TS už má občanku

Festival YMCA Ukrajina
reportáž českých účastníků

YMCA a diskrimance
nenápadně, tiše, trpělivě...

PROTEIN

časopis YMCA v České republice
Ročník IX, květen/červen 2007

Protein se dostal i na Kubu! Mezi mladými lidmi opravdu frčí a zajímá je víc než oslavy narozenin nějakého prezidenta...

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNĚCI

Vojtěch Berger
Štěpán Černý
Veronika Kočová
František Kroužil
Eliška Venglařová
Pavel Hušek
Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 6. 2007
Uzávěrka příštího čísla: 20. 8. 2007

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

je skvělé, že si užíváte léta. Tak to má být! Jelikož však Protein nemá žádné profesionální redaktory, kteří by celé číslo zaplnili svými dobře zaplacenými příspěvky, ale naopak vy čtenáři jste zároveň přispěvateli, tak se to projevilo i v naší emailové schránce. Nebo že by to nebylo tím létem?

Ale vážně. O létě, respektive prázdninových aktivitách YMCA, bude příští číslo, tak se pochlubte, co jste o prázdninách prožili ať už to bylo u nás, v zahraničí, na táboře či jiné akci. Směle pište a zasílejte na známý email (viz protější stránka dole). Ale to je až příští číslo. Co nabízí tento Protein?

Dá se říci, že má 3 hlavní bloky. Hlavním tématem je tentokrát YMCA a diskriminace. Krom obecného pojednání z mé klávesnice se mu věnuje i rozhovor Vojty Bergera se Zhao Mingem - o lidských právech v Číně v souvislosti s připravovanými olympijskými hrami v roce 2008.

Ve druhém bloku se dozvíte, že delegace české YMCA navštívila Festival YMCA Ukrajina a dva z jeho účastníků vám ve svých příspěvcích chtějí přiblížit nejen atmosféru samotného festivalu, ale také všeho toho, co jsme prožili „okolo něj“.

A za třetí je tu připomenutí velké slávy - TenSing letos slaví 15 let fungování v České republice (a 40. výročí jeho existence vůbec - jak je známo narodil se v Norsku). Najdete zde příspěvek o koncertě, na kterém nechyběl dort, ale také vzpomínky duchovního otce českého TenSingu Radima Žárského a výrazného tensingového exponenta, současného generálního sekretáře YMCA Mikiho Erdingera. TenSingu se však věnuje i další článek - tentokrát z Mělníka, který ukazuje, že TenSing furt jede!

Již zmíněné Ukrajiny se týká i rozhovor s Maruškou Jakubikovou, která v rámci Evropské dobrovolné služby pracovala v Ukrajinské YMCA. Jaké to bylo (třeba proto, aby vás to poňouklo také někam vyjet) si už přečtete sami.

Tentokrát je do čísla zařazeno i upozornění na schválení zajímavého dokumentu - Strategie celoživotního učení. A to proto, že se může týkat i sektoru neziskových organizací a může nám otevřít některé zajímavé možnosti. Uvedený slovník základních pojmů z této oblasti pak určitě využijete i jindy, např. při formulacích vašich žádostí o dotace apod.

Hezký zbytek léta, občerstvete se, naberte sil, čtete a... pište ;-).

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Mladým**
V. Jelen
- 3 YMCA jde do KOPRu?**
Jaroslav Vojta Hynek
- 4 YMCA a diskriminace**
Jaroslav Vojta Hynek
- 7 Olympijská vesnice v koncentráku**
Vojtěch Berger
- 10 „Kam kráčíš Ymko?“, znělo v Karpatech**
Vojtěch Berger
- 16 15 let TS Praha v Divadle Na zábradlí**
František Kroužil
- 19 Ať žije puberta!!**
Radim Žárský
- 20 Whaetnam na Mělníku**
Gábina Boková
- 21 Rozhovor s dobrovolnicí na Ukrajině**
Kristina Otřísalová
- 23 Osobité úkoly Ymky v naší republice**
J. L. Hromádka
- 26 Strategie celoživotního učení**
Jaroslav Vojta Hynek

a mnoho jiného...

Mladým

„Napište, co byste dnes chtěl říct mladým,“ zněla žádost redaktora Těpu. Napadlo mně, že už naší generaci – čtyřicátníků – považují za dost obstárlou, aby mohla udílet rady těm mladým.

Naše generace, která poznala na vlastní kůži, za doby středoškolských studií, důsledky zákazu členství v Sokole, která s sebou prodělala válku, vracela se sice nehotová, ale plná ideálů do nových poměrů.

Ten rok, dva roky, co bylo třeba k dostudování stačily sice, že místa u „egyptských hrnců“ byla solidně obsazena, ale ani to v našem idealismu nám toliko nevadilo jako, že i všechna kormidla veřejného života třímali státní tehdy padesátníci.

Byli jsme příliš „mladí“, než aby tehdejší vedoucí generace nás pustila k práci. A pod stínem těchto padesátníků žili jsme celých dvacet let prvé republiky a dnes – dnes „mladí v před“ a generace čtyřicátníků zas už přestárla.

Ale snad právě proto, že poznali jsme ve čtyřiceti letech v kostce takový kus národní a hospodářské historie, snad právě proto, že byli jsme jenom pracovníky a ne vedoucími v prvé republice – máme snad i oprávnění těm nynějším mladým něco říci?

Nejsme zatíženi vinou, ani nejsme zatrpklí a naším největším kladem zůstala nezdolná víra v mravní hodnoty a optimistické přesvědčení, že pravda vítězí, i když podle Čapka, to dá fušku.

Jsme z generace, která prožívala a to doslova nejen převraty politické a státní, ale i převraty v tvoření uměleckém a ve výchově. Každý z nás prodělal na vlastní kůži – vliv Karáskova „morbídního pachu vadnoucích tuberos“, každý z nás věděl toho rozhodně víc o Baudelairovi než o Johnsonově apercutu, nebo hvězdách fotbalových. Probděli jsme noci za divokých disputací o kubismu, nebo politickém a filosofickém realismu, ale prokousali jsme se k přírodě, k Rousseauovi, a šli jsme s prvními skauty hlásat návrat k přírodě. Měli jsme tolik duševní a fyzické rovnováhy, že námi nepohnul žádný velkoustnatý gladiátor ulice.

Měli jsme zákon víry, zákon úcty k přesvědčení politickému, náboženskému, ctili jsme v člověku člověka a protože jsme prošli na bojištích stínem smrti, vážili jsme si života.

Snad tato víra v lidskou poctivost stála nás určité ideály, jako stála stát hospodářské statky, ale jako se neztrácí energie ve vesmíru, tak zůstal bezvýhradný zákon rovnováhy.

Když někdy poslouchám tu mladou generaci, zaráží mne, jak dnes je příliš jednostranný její zájem a touha poznání je usměrněna jen k výkonům fyzickým a ne ke gladiátorství ducha. Je přirozené, že pak této generaci imponuje víc tvrdá síla, že je jí lepší v houfu, kde se snáz ztratí slabý jedinec, kde křikne-li někdo, křičí s ním zároveň tisíce, kde nemusí argument potírat argumentem, ale stačí hlasivkami.

A tak po tomto dlouhém úvodu je vlastně pouhým závěrem to, co chci říci mladým a to zvláště těm z Ymky.

Neopomíjejte rovnováhy vzdělání a sílení ducha s činností tělesnou. Buďte alespoň stejnými ctiteli Masaryka, Hory, Čapka atd., jako Louise, Bicana, Malečka apod. Nebudíž pro vás slovo Masaryk pojmem historického mythu, ale budtež vám známy jeho spisy aspoň tak, jako tabulky světových rekordů.

Buďte individualisty – lidmi odpovědnými za činy, s rovným hřbetem nahoru i dolů a nekryjte se v anonymitě řvoucího davu z ulice.

Buďte tolerantní k přesvědčení druhého a žijte tak, aby i jiní mohli žít.

A pro Ymkaře zvláště: buďte loyální a praktikujte bez výjimky a bez výhrady zákon Kristovy lásky k bližnímu.

A toť vše.

Dr. V. Jelen

(Převzato z časopisu *Těp pražské Ymky*, 4, 1939, s. 1)

FOTO: ARCHIV YMCA

YMCA jde do KOPRu!?

Neděste se, neděste se! KOPR je jen nový nápad na pojmenování pracovní skupiny YMCA, která se zabývá rozvojem YMCA v ČR. KOPR, tedy Komise pro rozvoj, by tedy měla dbát na to, aby YMCA právě do kopru nešla, jak se lidově říká, ale naopak by jí měl její poslání neustále připomínat.

FOTO: J. V. HÝNEK

V současné době pracovní skupina pro rozvoj připravuje půdu pro to, aby od září mohla nově jmenovaná Komise pro rozvoj začít pracovat podle jasně definovaného plánu. Za tímto účelem bylo také rozhodnuto o zajištění externího odborného vedení komise. Pokud máte zájem se do komise připojit, pak vězte, že je to práce určitě zajímavá a především důležitá, neboť její výstupy budou ovlivňovat práci i tvář YMCA v dalších letech. V každém případě to ale znamená opravdové rozhodnutí se v této komisi pracovat a tedy to brát jako svůj profesionální závazek, tzn. i když je to práce dobrovolnická, tak ji brát se vši vážností a tedy se pravidelně účastnit schů-

zek komise, elektronických konzultací a také zpracování domácích úkolů.

Práce skupiny a následně komise vychází z již scháleného dokumentu Víze a mise YMCA, který přijalo valné shromáždění YMCA v ČR již v roce 2005. Rozpracovává jednotlivé oblasti nutné pro rozvoj YMCA, kterými jsou: 1. Identita, 2. Společensví, 3. Lidé, 4. Programy, 5. Finance a PR a 6. Organizační struktura. Všechno jsou to oblasti velmi důležité a de facto zahrnují celou šíři fungování naší organizace. Pokud se podaří najít cesty, jak jednotlivé oblasti posunout kupředu a vyváženě je rozvíjet, pak můžeme YMCA proměnit v moderní, dobře fungující organizaci, která bude naplňovat své poslání i v dnešní době. Tato modernizace - hledání nových cest a forem práce je nutným a trvalým úkolem a zatím se v celosvětovém měřítku stále daří, vždyť od svého vzniku už 163 let stále roste.

Současná skupina se sešla na víkendovém jednání v Merklíně a jinak se schází v Praze, v předem dohodnutém termínu, vždy v pracovní den kolem 17 hodiny.

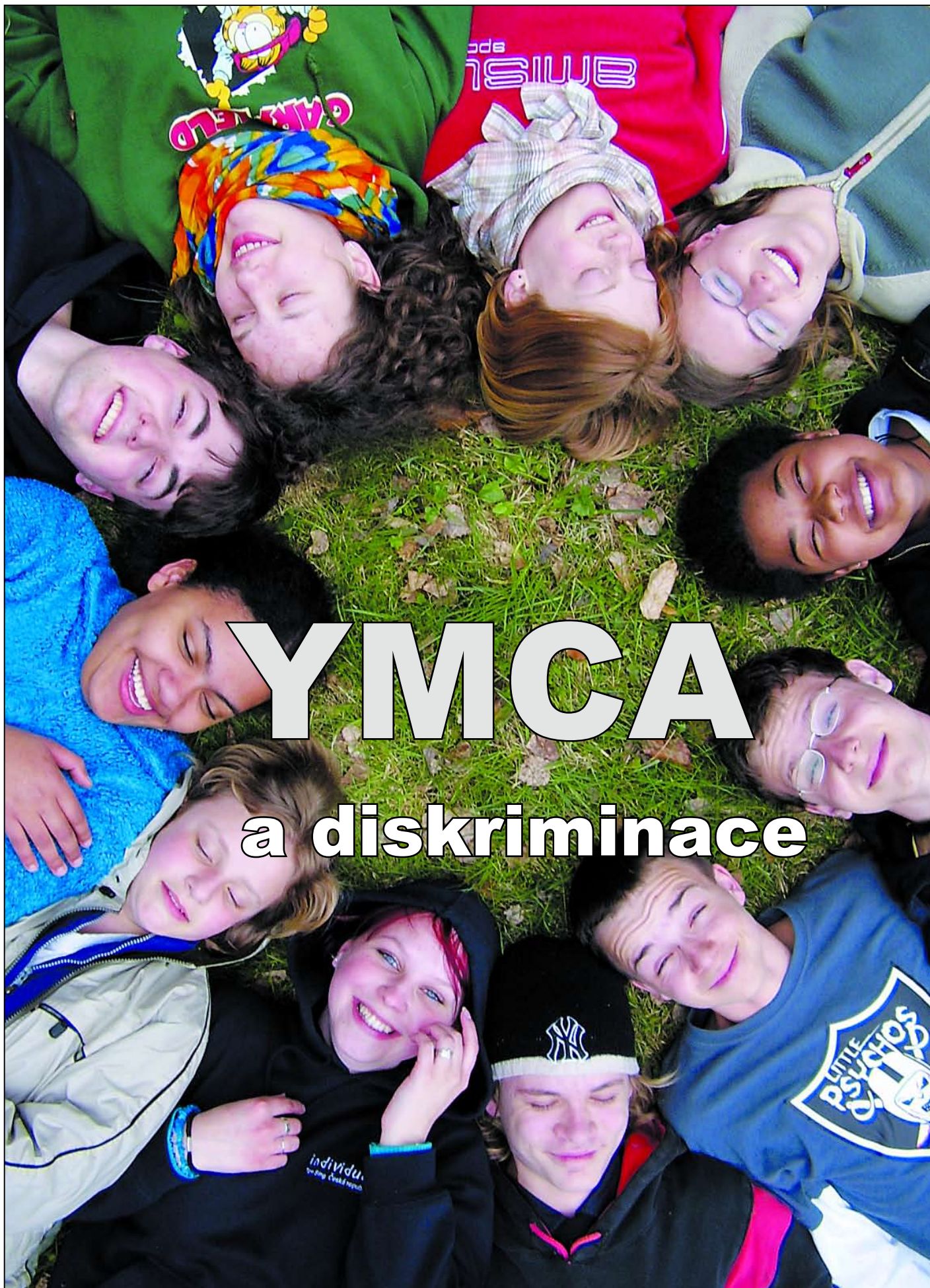
Máte-li tedy do podobné práce chuť, pak se můžete domluvit ve vašem sdružení, aby vás jako kolektivní člen nominoval do této komise. Pokud by vám dělalo problém dojet na setkání do Prahy, můžete se zapojit jen elektronicky a vynahradiť svou neúčast zvýšeným objemem psaného materiálu ;-).

J. V. Hynek

FOTO: J. V. HÝNEK

Podle výzkumů, patří česká veřejnost k nejvíce tolerantním v Evropě. Obávám se však, že ale tato „tolerance“ není založena na uvědoměném postoji či přesvědčení člověka, které by vycházelo z přijetí určitého hodnotového systému, ale z nezájmu až ignorance. Tento postoj se tedy může jevit na první pohled jako „tolerantní“, ale může být naopak nebezpečný v tom, že pokud nemá hlubší (filozofické) zakořenění, tak je lehce ovlivnitelný – manipulovatelný.

Zároveň zde však stále působí stereotypy a vzorce chování, které mají xenofobní povahu a vedou v konečném důsledku k diskriminaci. Tento xenofobní postoj ale samozřejmě neplatí pro všechny níže uvedené ohrožené skupiny stejnou mírou. Česká republika má své specifické problémy a na ty je třeba se zaměřit při působení podobných projektů jako je třeba Evropský rok rovných příležitostí pro všechny.

YMCA vznikla v roce 1844 de facto také jako reakce na diskriminaci (i když se tomu tak tehdy určitě neříkalo). Měla pomoci utlačovaným, ve špatných životních podmínkách žijícím a pracujícím mladým lidem. Tento úhel pohledu je jedním ze základních prvků, na kterých YMCA stojí všude ve světě a snaží se o nápravu o zlepšení kvality života především mladých lidí, ale v konečném důsledku celé společnosti. V některých oblastech světa je to především zabezpečení základních životních potřeb, v jiných vzdělání a v dalších, kde je funkční sociální a školský systém, a kde lidé žijí i v materiálním dostatku, se snaží třeba o rozvoj duchovní roviny člověka.

Podívejme se kdy a co mělo vliv na práci YMCA, která jako celosvětové sdružení musí své činnosti dávat směr. Ten vychází ze základních křesťanských hodnot, snaží se jej však pro každou dobu vždy aktualizovat a konkrétně vyjádřit.

Kampalské principy (1973)

YMCA je sdružení, v němž jsou navzájem spojeni křesťané všech konfesí. Platí v něm zásada otevřeného členství, které je otevřeno pro lidi bez ohledu na jejich víru, věk, pohlaví, rasu a sociální původ.

V roce 1973 se v africké Kampale sešli delegáti YMCA z celého světa, aby se spolu na valném shromáždění Světové aliance YMCA zamýšleli také nad tím, jaké konkrétní principy by měly platit pro práci YMCA v dnešním světě. Výsledkem jsou tzv. Kampalské principy, kterých bylo formulováno pět a z nichž dva se přímo týkají tohoto tématu:

- Usilovat o rovnost příležitostí a spravedlnost pro všechny.
- Vytvářet a upevňovat mezi lidmi prostředí lásky a porozumění.

Challenge 21 (1998)

V roce 1998 pak byl v německém Frechenu přijat dokument s názvem Challenge 21, který se pokouší Kampalské principy dále rozvinout a postavit je jako výzvy pro práci YMCA pro 21. století. Z celkového počtu 7 oblastí, se tématu diskriminace dotýká plných pět:

- Umožňovat všem, zejména mladým lidem a ženám, aby přijali více odpovědnosti a úkol vedení na všech úrovních, a pracovali pro spravedlivější společnost.

- Hájit a prosazovat práva žen a obhajovat práva dětí.

- Podporovat dialog a partnerství mezi lidmi různé víry a různých ideologií a uznávat kulturní identitu lidí a podporovat kulturní obnovu.

- Zavázat se pracovat v solidaritě s chudými, odcizenými a vykořeněnými lidmi a utiskovanými rasovými, náboženskými a etnickými menšinami.

- Být prostředníkem a usmiřovatelem v konfliktních situacích a pracovat pro významnou spoluúčasť a podporu lidí na jejich sebeurčení.

Co dělá EU (2007)

V letošním roce můžeme být svědky toho, že Rada EU vyhlásila rok 2007 Evropským rokem rovných příležitostí pro všechny (ERRP) – směrem ke spravedlivé společnosti. Rok 2008 by pak měl být Evropským rokem interkulturního dialogu. Podle Evropské komise jsou tyto aktivity účinným nástrojem ke zviditelnění některých témat evropské politiky, a dále k tomu, aby členské státy podnikly konkrétní kroky k realizaci

ANKÉTA 3/2007

Z jaké příčiny jsou podle vás lidé v ČR nejvíce diskriminováni.

Rasa (etnikum)		(540 hl.)
Sexuální orientace		(340 hl.)
Zdravotní postižení		(343 hl.)
Náboženské vyznání		(324 hl.)
Pohlaví		(313 hl.)
Věk		(319 hl.)
Jiné		(408 hl.)

Celkem hlasovalo: 2587

Zdroj: www.protein.ymca.cz

příslušných opatření v praxi.

Posláním ERRP 2007 je společenská osvěta v oblasti zabránění diskriminace, především diskriminace na základě pohlaví, rasy nebo etnicity, víry nebo vyznání, tělesného postižení, věku a sexuální orientace a šíření myšlenky rovnoprávné, soudržné společnosti s rovnými příležitostmi pro všechny.

Tato osvěta je vedena v rovině právní - zvýšení informovanosti o právu na rovné zacházení a nepřipustnost diskriminace a o problematice vícenásobné diskriminace – zdůrazní myšlenku, že všichni lidé mají právo na rovné zacházení, a to bez ohledu na pohlaví, rasu nebo etnický původ, náboženské vyznání či přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci. Evropský rok umožní skupinám obyvatel, které jsou vystaveny riziku diskriminace, lépe poznat jejich práva a platné evropské právní předpisy v oblasti nepřipustnosti diskriminace.

Další rovinou je tzv. zastoupení – podnětí debaty o způsobech, jak zvýšit zapojení skupin, které jsou obětmi diskriminace, do společnosti a jak rovnoměrně zapojit muže a ženy – ERRP 2007 bude podporovat úvahy a diskuzi o potřebě podpory většího zapojení těchto skupin do společnosti a jejich podílu na akcích zaměřených na boj proti diskriminaci ve všech odvětvích a na všech úrovních.

Následuje rovina uznání – usnadnění a vyzdvižení rozmanitosti a rovnosti – ERRP 2007 podtrhne pozitivní přínos lidí pro společnost jako celek, bez ohledu na jejich pohlaví, rasu nebo etnický původ, náboženské vyznání či přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci, zejména zdůrazňováním výhod rozmanitosti.

Poslední rovinou je respekt – podpora soudržnější společnosti – úkolem ERRP 2007 je zvýšit informovanost o významu odstraňování předsudků, zaujatosti a násilí, podpory dobrých vztahů mezi všemi členy společnosti, zejména mezi mladými lidmi, a podpory a šíření hodnot souvisejících s bojem proti diskriminaci.

Vidíme, že EU se pomalu blíží k tomu, co YMCA má ve svém poslání od samého počátku. YMCA své poslání naplňuje nenápadně, tiše, trpělivě. EU se může pokusit tyto principy podpořit silou své moci a peněz. Ve třech čtvrtinách roku 2007 musím říci, že jsem zatím moc aktivní (na které padlo mnoho milionů) nezaregistroval. Ale není třeba zoufat, YMCA a ostatní organizace s podobným zaměřením tu jsou stále, ať je právě vyhlášen rok s tou či onou kampaní.

J. V. Hynek

„V boji proti diskriminaci může celá Evropská unie zvítězit jen důsledným prosazováním rovného zacházení pro všechny.“

„Na základě evropských zákonů je diskriminace v zaměstnání z důvodů náboženství a přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace trestná. Rovněž je zakázána diskriminace kvůli rasovému nebo etnickému původu, a to jak v zaměstnání, tak ve vzdělávání, bydlení či zdravotnictví.“

Citace z brožurky: Boj s diskriminací v Evropské unii.

Kordinační centrum česko-německých výměn mládeže

vás zve na

Česko-německý kontaktní seminář pro občanská sdružení aktivní ve volnočasové práci s mládeží

Společně za lidská práva

19. - 22. října 2007

Brémy (Německo)

Cílová skupina: zástupci občanských sdružení a dalších organizací zabývajících se problematikou lidských práv

Obsah/cíle: Navázání kontaktů mezi organizacemi aktivními v oblasti lidských práv v Česku a Německu, seznámení se strukturami volnočasové práce s mládeží v lidských práv a boje proti pravicovému extremismu v obou zemích, informace o možnostech financování spolupráce, zahájení práce na projektech vzájemné spolupráce.

Účastníci: 12 z ČR + 12 ze SRN

Cena: 600 Kč (program, strava a ubytování), Cestovní náklady budou proplaceny ve výši 70 % skutečné ceny jízdenky (vlak, bus).

Seminář bude simultánně tlumočen.

Seminář začíná v pátek 19. října v 18 hod a končí v pondělí 22. října ve 13 hod.

Uzávěrka přihlášek je 2. října 2007.

Kontaktní osoba: Petr Vaněk
vanekpe@tandem.zcu.cz | 377 634 757

Více informací a přihláška: www.tandem.adam.cz

Olympijská vesnice v koncentráku

FOTO: ARCHIV AUTORA

Peking 2008

Jak jste se vlastně dostal k Falun Gong?

Falun Gong jsem začal praktikovat v roce 1994. Naučila mě ho má matka, kvůli léčivým aspektům tohoto učení. Pracoval jsem tehdy v Pekingu jako programátor a můj zdravotní stav byl prostě strašný. Práce mě fyzicky i mentálně vyčerpávala, nemohl jsem spát a dokonce ani jíst. Po první lekci Falun Gong se můj stav výrazně zlepšil.

Falun Gong ale není léčebná kúra, je to myšlenkový směr...

Ano, původně jsem na veřejné lekce začal chodit kvůli svému zdraví. Postupně jsem ale zjistil, že jde o mnohem víc – osobitý a hluboký pohled na svět, na život. Dostal jsem odpovědi na všechny otázky, které mě v životě napadly. Lidé často Falun Gong vnímají jako náboženství. My členové to ale vnímáme jinak, naše hnutí nemá náboženské rysy.

Příslušnost k Falun Gong vás v roce 1999 nakonec přivedla i do pracovního tábora. Proč jste byl zatčen?

V té době jsem studoval v Irsku. O vánocích jsem se pak vracel domů na prázdniny. Jenže to už čínská vláda zahájila represe proti členům Falun Gong. Zakázali nám praktikovat naše učení veřejně. Kdokoli zákaz porušil, byl zatčen a uvězněn. Zatkli mnoho lidí a v médiích probíhala cílená kampaň proti Falun Gong. Když jsem přijel do Pekingu, vydal jsem se spolu s ostatními před sídlo vlády proti tomuto pronásledování protestovat. Chtěli jsme jen vyjádřit svůj nesouhlas, myslím, že naprosto standardní cestou. Čína má dokonce zvláštní úřad, který má řešit stížnosti obyvatel. Jenže tenhle úřad, to je ztělesněné zlo, je to jen vhodné místo k zatýkání lidí.

A zatkli tam i vás. Dostal jste se na místo, odkud není snadné se vrátit – do koncentračního či přesněji řečeno pracovního tábora. Jak to tam vypadalo?

Čínské pracovní tábory jsou podle mě skutečně nejhorším místem světa v celé moderní historii. Mučení je tam zcela běžné, a to různými způsoby. Například odpíráním spánku, nebo fyzickým týráním (například vás hodiny nutí dělat dřevy). Někdy člověka přivážou k posteli na celý měsíc a vězni tak způsobí těžké proleženiny. Dávají vám elektro-

šoky, někdy dokonce několika obušky najednou. Jejich metody jsou vlastně velmi prosté, ale tělu způsobí velkou bolest. Celkem jsem v táboře strávil rok a deset měsíců.

Váš případ vzbudil celkem velkou pozornost i v zahraničí – za vaše propuštění se zasazoval třeba irský premiér Bertie Ahern nebo britská ex-premiérka Margaret Thatcherová. Může podobný mezinárodní tlak změnit i vnitřní čínskou politiku?

Jen v individuálních případech. Víte, celý problém spočívá v tom, že čínský režim potřebuje zahraniční kapitál. Je v zájmu

zatčených kvůli členství ve Falun Gong, neproradí policii svou identitu. Ve vězení je pak určitý počet bezejmenných vězňů, o kterých nikdo neví, kde se vzali. Nemají jméno, nemají žádní vazby a jsou tudíž postradatelní. Když zmizí nebo zemřou, nikdo se nestará.

Vy sám jste se tedy s ničím podobným nesetkal?

Mám jednu zkušenost, která podle mě s odebíráním orgánů souvisí. Jednou mě napadlo asi deset spoluvězňů. Měli to nařízeno od policie. Jejich kápo, který celou bitku zorganizoval, bránil všem, aby mě bili do horní půlky těla. Mlátili mě tedy jen od pasu dolů. Byla to opravdu hrozná nakládačka, ještě týdný jsem nemohl chodit. Nicméně právě ten způsob bití mě zarazil. Zcela jistě těm gangsterům bylo jedno, jestli vypustím duši, ale starali se o to, aby nepoškodili mé orgány.

Jak silný je vlastně čínský disent, protirežimní opozice?

Největší vliv mezi opozičními skupinami mají ty, zahraniční, které provozují internetové stránky v zahraničí. Funguje tam určitá emigrantská komunita, která o sobě ví a jejíž členové spolu komunikují. Jsou v ní různí internetoví publicisté, píšíci o lidských právech, dále právníci, kteří zastupují lidi,

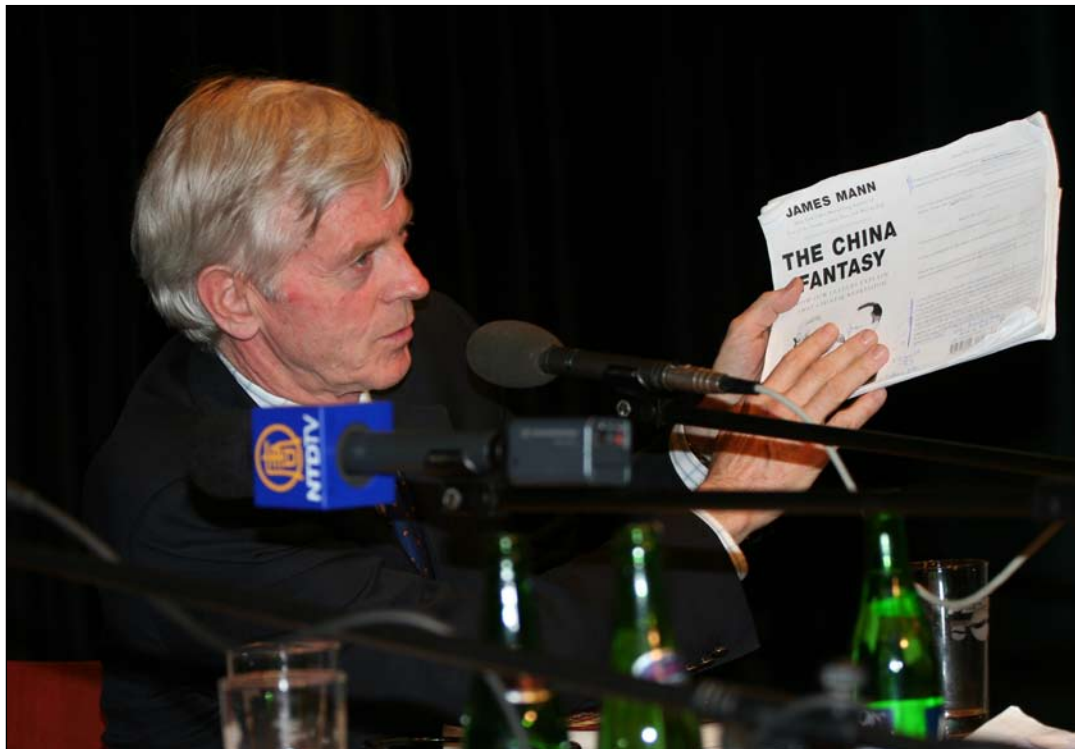

FOTO: ARCHIV AUTORA

čínské komunistické vlády, aby ji mezinárodní společenství uznávalo a obchodovalo s ní. To je jediný způsob, jak Čínu donutit, aby poslouchala řeči o lidských právech. Když přijde řeč na tohle téma se zahraničními partnery, Peking se chvíli snaží vypadat jako že dělá pokroky. Proto je tu a tam vidět nějaké zlepšení. Ale obecně to nefunguje.

Vám konkrétně tahle zahraniční podpora pomohla?

Samozřejmě. Kdybych byl osobou, kterou nikdo nezná, nemusel jsem z toho všeho vůbec vyváznout živý.

Postupně vycházejí najevo otřesná fakta o odebírání orgánů vězňům v čínských pracovních táborech. Zvláště žádání jsou v tomto směru vězni z Falun Gong. Můžete potvrdit, že se taková zvěrstva v Číně opravdu dějí?

Víte, já sám jsem byl vězněn v táboře poblíž Pekingu. Je to poměrně otevřený tábor, kam je vidět, a který se dá kontrolovat – chodí tam i rodinní příslušníci vězňů. Ale tyhle vraždy se dějí většinou v tajných táborech. Hodně lidí,

jejichž práva byla pošlapána, a také jsou tam členové Falun Gong. Pak jsou tu ještě lidé, kteří proti čínskému režimu bojují individuálně. Třeba ti, kterým vláda zbořila domy, když jí nechtěli vydat svou půdu. A těch je opravdu hodně.

Patří vůbec Falun Gong do disentu? Samo hnutí o sobě říká, že nemá žádné politické ambice.

Samozřejmě jsme důležitou skupinou v boji proti komunismu. Neříkáme si ale disidenti, nechceme převzít moc, a to ani tehdy, když režim padne. Chceme jen svá práva a tím to pro nás končí.

Proč se o lidských právech v Číně nepíše a nemluví mnohem víc. Je přece dost čínských emigrantů, kteří by mohli podat svědectví o poměrech doma...

Myslím, že těchto potenciálních svědků je stále příliš málo. Čínská emigrace je skutečně velmi silná, ale jen málo těch, kdo odcházejí, má přímou zkušenost s perzekucí a násilím ze strany režimu.

Jak se liší situace čínských měst od poměrů na venkově? Je třeba na vesnicích ruka režimu mírnější?

Co se týká pronásledování Falun Gong, tak to je celostátní záležitost. A i jinak platí, že čínský režim stejně jako všechny komunistické systémy, funguje na principu centrálního řízení. Co se tedy rozhodne v centru, musí převzít každá část periferie. V tomhle směru není rozdíl mezi venkovy a lidmi z města. Jedinou odlišností, která mě napadá, je situace v pracovních táborech v Pekingu. Tam působí dost zahraničních novinářů a režim si nedovolí zabíjet vězně v táborech jen tak podle libosti. Ve venkovských táborech lidé umírají, aniž by o tom kdo věděl.

Dívají se na režim jinak lidé z měst a jinak lidé z venkova?

Čína aplikuje politiku několika „ukázkových vitrín“. To jsou některá velká města, Peking, Šanghaj a další. Myslím, že jejich obyvatelé, kteří využívají určité výhody rostoucí ekonomiky, si říkají, hmm, ta komunistická strana není zase tak úplně špatná, přece se teď máme celkem dobře. Právě do těchto několika měst ale čínská vláda koncentruje příjmy z daní, které vybere od 1,3 miliardy lidí. To se samozřejmě musí příznivě odrazit na životní úrovni těchto oblastí, do kterých vláda láká zahraniční investory. Jenže zbytek z té více než miliardy lidí neví, co je to blahobyť, a jen platí znovu a znovu daně.

Za jak dlouho padne podle vás čínský komunistický režim?

Myslím, že to nebude trvat příliš dlouho. Určitě se toho dožije moje generace. V Číně teď vládne určité napětí, lidé také vystupují z komunistické strany. Až to přesáhne určitou mez, režim se prostě zhroutí. Vzpomeňme na Sovětský svaz. Ten prostě také najednou zmizel.

Čínu příští rok čeká letní olympiáda. Do Pekingu se sjedou sportovci z celého světa. Ve městě, kde také fungují pracovní tábory, se bude zápolit v duchu fair play. Trochu schizofrenní situace. Mohou olympijské hry Čínu změnit?

Myslím, že změnit poměry v Číně může jen samo její obyvatelstvo. Záleží, jak velká část lidí prohlédne zrudnost komunistické strany. Co se týká olympiády, bylo by určitě užitečné, kdyby ji mnoho zemí bojkotovalo. Jinak to bude oslava režimu, který odebírá nedobrovolně orgány svým vlastním lidem, a přitom je mu dovoleno hostit olympijské hry. Olympiáda znamená mír, lidská práva a zdraví. Je hanba, že se hry budou konat právě v Číně.

Děkuji za rozhovor.

Vojtěch Berger

Kdo je Zhao Ming (36)

Narodil se ve městě Changchun v Číně. Do roku 1999 pracoval v Pekingu jako programátor. Pak odjel do Irska studovat vysokou školu. Když se za pár měsíců vrátil domů na prázdniny, čínské úřady ho zatkly a uvěznily v jednom z pracovních táborů. Odseděl si 22 měsíců. Nakonec byl i díky zahraniční diplomatické intervenci propuštěn. Pan Ming praktikuje učení Falun Gong. Dnes žije v Irsku a podílí se na řadě procesů proti nejvyšším čínským představitelům vedených u soudů po celém světě.

Co je Falun Gong

Falun Gong je učení zaměřené na duchovní i tělesný rozvoj člověka. Brání se ale označení „náboženské“ nebo „politické“. Nemá ambice vstupovat do veřejného života, ačkoli ho donedávna podporovalo údajně až 100 milionů lidí. Čínská vláda vede proti Falun Gong už osm let agresivní kampaň, zavírá a zabíjí jeho členy.

Členové Falun Gong se také často stávají oběťmi nelegálního obchodu s lidskými orgány, který je v Číně velmi rozšířený. Pokrývá totiž nedostatek financí ve zdravotnickém sektoru. Čína začala zdravotnictví ubírat peníze už v 80. letech minulého století s tím, že se lékařské služby zpoplatní, a tím se schodek vyrovná.

To se ale nepodařilo a řada čínských nemocnic se dnes potýká s existenčními problémy. Vítaným zdrojem příjmů se stal „černý“ obchod z orgány. Jejich nevyčerpatelným zdrojem jsou vězňové v pracovních táborech a jejich žádostivými příjemci jsou čekatelé na transplantaci. Ti navíc nemocnici rádi zaplatí větší sumu, když dostanou orgány odebrané členovi Falun Gong. U něj je totiž záruka, že nekouřil a dodržoval životní správu. Má se navíc za to, že orgány jsou vězňům odebírány zaživa, a jde tak de facto o formu vraždy.

Popisky:

Foto 1: Zhao Ming se o své zkušenosti z Číny přijel letos v květnu podělit i do Prahy. V rámci akce „1. máj bez komunistů“ připomínal, jaká je realita v zemi, kde se za rok skuteční olympijské hry.

Foto 2: Kanadský právník David Kilgour se lidskými právy zabývá dlouho. Je autorem čerstvé zprávy, která dokazuje, že se v Číně skutečně obchoduje s lidskými orgány.

FOTO: J. V. HYNEK

„Kam kráčíš Ymko?“, znělo v Karpatech

Turistické centrum i chudá horská vesnička, kde vedle hotelů, restaurací a obchodů se západním zbožím najdete rozpadající se chaloupky s „tureckými záchody“ anebo tradiční ukrajinský trh, kde se prodává všechno – od masa obsypaného mouchami přes oblečení až po svaté obrázky. Taková je Verchovyna – utopená pod vysokými vrcholy Karpat. Rozporuplná jako celá Ukrajina. Možná právě proto ukrajinská YMCA vybrala Verchovynu jako dobré místo pro svůj druhý programový festival, tentokrát s mottem „Quo Vadis?“. V zemi, která stále bojuje o svou křehkou demokracii a potýká se i s obrovským rozšířením nemoci AIDS, má YMCA nemalé problémy – ale i šance. PROTEIN vám z festivalu ve Verchovyně přináší exkluzivní reportáž.

Na nádraží v Ivano-Frankovsku vládne pro úterní odpoledne sice obvyklá, pro nenavyklého středoevropana ale přece jen trochu „orientální“ atmosféra. Přes rušnou ulici pokrytou naftovým dýmem přebíhají cestující, kteří se proplétají mezi troubícími auty a razí si cestu. Každý hledá svou „maršrutku“, tedy některý z malých mikrobuseů vyrovnaných v dlouhé řadě před nádražní budovou. Jeden z nich musí být i náš. Maršrutky jsou populárním dopravním prostředkem v zemích bývalého Sovětského svazu, nežádka se jedná o stroje z

60. let minulého století. Podle západoevropských měřítek by to byly vraky, tady ale splňují nezastupitelnou úlohu jedinečného a často také jediného dopravního prostředku na krátkých i dlouhých trasách. Maršrutky se vyznačují značně flexibilním jízdním řádem i častými změnami trasy – řidiče zajímá hlavně to, aby všechna místa ve voze byla pokud možno obsazená. Zastaví proto komukoli a kdekoli. Přesvědčujeme se o tom i na naší tříhodinové cestě z Ivano-Frankovsku do Verchovyny.

Kultura cestování je na Ukrajině poněkud odlišná, a tak 150kilometrovou trasu po rozbitých horských silnicích musí třeba vestoje vydržet i žena v pokročilém stupni těhotenství bez toho, že by si jí kterýkoli z okolosedících mužů byl jen všiml, natož pustil sednout. Větší štěstí mají ti, na které zbyla sedadla nebo alespoň dřevěné rybářské stoličky, které tu jsou jakousi improvizovanou formou „přístavků“ v divadlech. Řidič miniaturní sedátka rozloží do uličky, a počet sedících pasažérů se tak rázem zvětší o další dva nebo tři. To už je ale maršrutka – v našem případě staříčkový mercedes – po střechu nacpaná a s některými horskými úseky má co dělat. Několikrát se v kopci i úplně zastaví. Nakonec se ale překulí přes horské sedlo a doklouzá dolů do Verchovyny.

Místní autobusový „terminál“ je až překvapivě živý. Maršrutky z Verchovyny jezdí na všechny strany a co chvíli sem některá s charakteristicky chřaplavým drkotem dorazí. Rozhlížíme se po rušné (a vlastně jediné) ulici ve městě a hledáme ubytování. Verchovyna je turistickým střediskem, ale zahraniční návštěvníky tu příliš často nepotkáte. Místní zařízení vyhledávají převážně Ukrajinci. Tentokrát je to ovšem jinak – město zaplnili mladí lidé, členové YMCA ze všech koutů Ukrajiny, ale i ze zahraničí. Kromě naší české skupinky dorazili i ymkaři z Kanady, USA nebo ze Švédska.

YMCA na rozcestí

Prostranství před krásným verchovynským divadlem zaplnilo nové pódium a lavičky. U pódia stojí velký dřevěný kompas. Je to symbol festivalu – má Ymce, a nejen té ukrajinské, ukázat cestu, kterou se bude v budoucnu ubírat. Každý ze čtyř festivalových dní se zaměřuje na jedno z písmen obsažených v názvu YMCA (tedy postupně: „mládí“, „člověk“, „křesťanství“ a „asociace“ – zde myšleno jako prostor k diskusi).

Že si YMCA na Ukrajině potřebuje pořádně rozmyslet, kam chce vlastně jít, je pochopitelné. Ukrajinské podmínky nejsou pro práci neziskové organizace právě standardní – začneme u politiky: Už tři roky (od takzvané Oranžové revoluce v roce 2004) spolu bojují prezident Viktor Juščenko a současný premiér Viktor Janukovyč, přičemž se oba snaží získat rozhodující vliv v zemi. Země je ve stavu trvalé politické nejistoty a letos na podzim ji čekají předčasné volby.

Svobodný není ani boj YMCA o mediální pozornost – ve státní ukrajinské televizi a rozhlasu je totiž naprosto obvyklým jevem několikanásobná cenzura.

A konečně – snadné není ani vypořádat se se sociálními podmínkami. 48milionová Ukrajina je zemí, která je na tom v rámci Evropy vůbec nejhůř co do postižení nemocí AIDS. Prevence této choroby se už také stala jedním z ústředních témat aktivit ukrajinské Ymky. Další problémy jen namátkou – alkoholismus obyvatel, narkomanství, ekologická zátěž ze sovětské minulosti (havárie jaderné elektrárny Černobyl v roce 1986, apod...)

Řeklo by se tedy, že ukrajinská Ymka neví, do čeho se pustit dřív. Skutečně je úspěšná, rozšiřuje se a na dvou úrovních teď spravuje 26 lokálních a 13 regionálních organizací. Dětem a teenagerům se snaží nabízet široké spektrum aktivit, od divadelních a tanečních kroužků, přes jazykové kurzy

FOTO: J. V. HÝNEK

až po výuku bojových umění a skautingu. Mohlo by se ale stát, že YMCA začne honit příliš mnoho zájců najednou a její práce vyzní tak trochu do ztracena. Jak tomu zabránit, radí na jednom z workshopů festivalu ve Verchovyně Linda, dobrovolnice z Ymky v americkém St. Louis. Bodrá a korpušentní Američanka není na Ukrajině poprvé, zná některá ukrajinská slovíčka, kterými prokládá svůj anglický výklad, a místní ymkaři ji berou. „Soustředte se na jednu konkrétní věc. Vymyslete si třeba heslo „YMCA pomáhá udržet Ukrajinu čistou“ a jeden den v roce sbírejte odpadky ve všech ukrajinských městech, kde YMCA funguje. Dejte o tom vědět místním médiím a dbejte na to, aby se do akce zapojily opravdu všechny Ymky. Výsledek se dostaví, stačí jediný den v roce, věřte mi,“ vykládá sugestivně Linda, a v sále verchovynského divadla v tu chvíli není jediný člověk, který by o tom pochyboval.

Linda má ještě jeden dobrý recept, pro všechny YMCA po celém světě. Jde o to, že každý ymkař musí vědět, co

přesně YMCA je a o co se snaží. „Dejte dohromady takovou elevator speech – řeč do výtahu,“ vysvětluje americká dobrovolnice. „Krátké poselství o YMCA, které vysvětlíte úplně cizímu člověku ve výtahu dřív, než s ním vyjedete z prvního patra do posledního. Tuhle elevator speech se pak musí naučit všichni členové vaší YMCA. Musí jí umět odříkat i o půlnoci a pozpátku. Jedině tak bude YMCA úspěšná,“ odkrývá další marketingové triky Linda, a sál jí tleská.

V jiném sále se zase mluví na téma „Jak má vypadat správný ymkařský vedoucí“ a jak mají vlastně vypadat řídicí orgány YMCA, aby byly efektivní, akceschopné, a byly motorem Ymky, a ne její brzdou.

Jinde zase ukrajinští lektori učí festivalové osazenstvo, jak kreativně hrát divadlo nebo co nového se ještě dá objevit v

Ukrajina – inspirace pro českou Ymku?

Ale z nebeských výšin zpátky do reality festivalového dne. Ukrajinci dokáží s neuvěřitelnou pečlivostí nazkoušet mnoha-hodinová pásma nabitá tanečními vstupy, divadelními skeči i živými koncerty. Každý festivalový večer se tak svým uměním prezentují všechny přítomné ukrajinské Ymky. Je nepřehlédnutelné a zajímavé, jak se tu duch YMCA mísí s novodobým ukrajinským nacionalismem. Všechna vystoupení jsou vlastně do jisté míry oslavou mladé ukrajinské republiky, nezávislé teprve od roku 1991. Technohudbu tak střídá karpatská dechovka, breakdance se mísí s kozáčkem, a to všechno zabalené v národních ukrajinských barvách – žluté a světle modré – ze kterých jsou ušité jak kostýmy účinkujících tak i opona na pozadí jeviště. Zvláštní představení, na které zíráme s tichým úžasem a možná i závidí.

FOTO: J. V. HYNEK

prověřeném ymkařském vynálezu – Tensingu (Tensing = netradiční sborový zpěv s rock-popovou kapelou. Vymyslel ho jeden norský pastor v 60. letech minulého století. Dnes má Tensing asi 40 tisíc členů v celé Evropě.). Když už je ale všeho toho přemýšlení o budoucnosti až příliš, je čas provětrat si hlavu. Výbornou příležitostí k tomu je výstup na vrchol Pip-Ivan. Druhá nejvyšší hora Ukrajiny se tyčí nad Verchovynou a ráno se její špička ztrácí v mlze. Kolem poledne už jsme ale na hřebenu, je jasno, a můžeme se potichu dívat dolů do hlubokých karpatských údolí. Tady ve dvoutisícové výšce si člověk chtě nechtě uvědomí, proč je ve zkratce YMCA ono třetí písmeno, tady ztrácejí význam všechny organizační či technické dimenze Ymky, a funguje tu jiná – ta duchovní. (Myslím, že tak to myslí i organizátoři, když nás na tuhle celodenní túru v šest hodin ráno vyhánějí).

Entuziasmus, nadšení, zápal, to jsou věci, které z české Ymky známe také. Přece jen ale, málo platné, 17letá zkušenost s prací v neziskové organizaci, neustálým bojem o granty a také složitým hledáním nových a ochotných dobrovolníků pro YMCA už u řady Ymkařů jejich prvotní, upřímné a nezdolné nadšení pro věc poněkud otupila. Nelze ale nepřipomenout, že to byla mezi jinými právě česká YMCA, kdo se v roce 1992 na založení Ymky na Ukrajině podílel a kdo ji svými finančními i personálními silami od té doby v rámci takzvané Field Group Evropské aliance YMCA podporuje. Ukrajinská YMCA dnes nemá na různých ustláno, přes všechny problémy je ale životaschopná. Na rozdíl od české Ymky má navíc jednu nespornou výhodu – Ukrajina

je mnohem silněji nábožensky zakořeněna a křesťanská organizace jako YMCA tam nevyvolává apriorní averzi.

Při pohledu na tančící Ymkaře ve Verchovyně se vtírá myšlenka, že by se teď, po patnácti letech mohly role české a ukrajinské YMCA obrátit. „Pomoc“ by tentokrát nemířila na Východ, ale naopak by odtamtud přicházela. Stačilo by, aby Ukrajinci přijeli do Čech a na Moravu připomenout to, s čím kdysi do Kyjeva jeli vyslanci západních Ymek, mezi nimi i někdejší předseda YMCA v Československu Lubomír Drápal – tedy s přesvědčením, nadšením a vírou, že YMCA se dá znovu „zasít“ i tam, kde se ji desítky let snažil zadupat do země komunistický režim.

Vojtěch Berger

Na www.ymca.cz najdete rozsáhlou fotoreportáž.

Ukrajina, Ukrajina, širá to zem

Cesta z Prahy probíhala klidně, a kdyby v autobusu nebyla zima, jako na Sibiři, celkově bychom si neměli na co stěžovat. Prostě šikovné ukrajinské ruce během čtvrt hodinky opravily občas stávkující motor, a frčelo se dál.

Na PL-UK hranicích se ukázalo, že kdo má větší čepici a v ruce štěpl, ten je tady pán, a kdo dá, toho bez prohlídky zavazadlového prostoru přivítá velká náruč Ukrajiny.

Dorazili jsme do města, pojmenovaného po asi jediném ukrajinském národním buditeli - otázka pro chytré hlavy - jak se město jmenovalo? He? A po zjištění, že nejen na hranicích, ale i tady, v relativní civilizaci, mají místo záchodu díru do země ze všech stran obklíčenou kalužemi moči, vyrazili jsme na prohlídku města.

Naštěstí už na improvizovaném (ono to tam je takhle normální, ale prostě vypadalo to, že se tam všichni řadí nějakou náhodou) autobusovém nádraží jsme se vecpali do pidi-smrado-přecpáno-autobusku „mašrutky“, a vyrazili na dlouhou a strašlivou cestu skrz Karpaty do městečka Verchovyny, naší to destinace. Řidič nám dával najevo, že umí jezdit rychle v každé zatáčce a nejlépe když jel v protisměru, co chvíli se otočil na cestující a se zběsilým výrazem zaječel „oukéj? oukéj?“.

Přírodu mají krásnou. Ale odpadky házejí všude. Takže jdete na výletě na kopeček, trháte luční kytičky, ale co chvíli kopnete do PETky od kvásku. Je to divná země. Plná kontrastů. Například holky tam jsou naprosto perfektně nalíčené, upravené a všechno - ale bydlí v dřevěných chatičkách a na podpatcích vysokých až do nebe slalomují mezi kravinci.

Ale ale, teď to zase vypadá strašně negativně. Ale vůbec ne, prostě opravdu, kdyby vyměnili záchody a zakázali by prodávat syrové maso venku na sluníčku, možná bych se přijela podívat zas. Celkově se mi výlet fakt líbil. Protože je třeba fakt, že tak milé lidi jsem snad ještě nepotkala. Jsou strašně pohostinní, a i přes jazykovou bariéru vesele komunikativní. Nakonec jsme si někdy povídali každý ve svém jazyce, a stejně jsme si rozuměli. Například (Eliško, neříkej „třeba“. Použij „například“) v obchodě nám paní prodavačka přibalila zadarmo nějaké drobné sladkosti, jen že jsme cizinci.

Ukrajínští ymkaři dokázali připravit fakt dobrý festival, s naprosto profesionálními vystoupeními, ať už z branže pěvecké, taneční, gymnastické či dramatické.

Možná YMCA opravdu boří bariéry:) Nebo nevím, prostě jsme se sešli dobrá parta se spoustou dobrých part a proto se nám tam líbilo a celkový dojem je spíš pozitivní. Protože když se nedíváte na nefungující státní aparát, prolezlý korupcí a patrně naprosto kašlající na zájmy normálních lidí, ale jen právě na ně, zjistíte, že milejší lidi jste asi už dlouho neviděli. Nebo jsou takoví jen v YMCA? Nemyslím si:)

Eliška T. Venglařová

Field Group pro Ukrajinu – Co jsme zatím dokázali?

Field Group pro Ukrajinu je společným programem YMCA na Ukrajině, v Bělorusku, Norsku, Švédsku, Anglii, USA, Kanadě a České republice, který se snaží o podporu rozvoje YMCA na Ukrajině.

YMCA v ČR byla aktivní již při samotném znovuobnovování YMCA na Ukrajině skrze osobu našeho bývalého generálního sekretáře Lubomíra Drápala, který byl v roce 1995 prvním vedoucím ve Field Group pro Ukrajinu. Každoročně se YMCA v ČR snaží podporovat činnost YMCA na Ukrajině především skrze společné akce a projekty, mezi které doposud patřily následující:

Společné akce členů aktivity Ten Sing z ČR a Ukrajiny:

- **Seminář v Kirovogradu (UA)** - 30.11. - 2.12. 2001
  - 3 účastnice z české YMCA
- **Festival v Bohumíně (ČR)** - 25. – 28. 4. 2002
  - 2 účastníci z Ten Singu Ukrajina
- **Festival v Ostravě-Porubě** - 18. – 20.11. 2005
  - 12 účastníků z Ten Singu Ukrajina

- **„Za ikonou sv. Vladimíra“ (YMCA J. Hradec):**
- 5.– 20. 7. 2002 - putovní tábor (Kirovograd, Žitomir, Kyjev, Lvov)
- poznat způsoby práce YMCA na Ukrajině, navázat kontakty, poznat krásy Ukrajiny

- **Volejbalový turnaj** - prosinec 2006:
- ve spolupráci s YMCA Ustí nad Labem
- 6 týmů (Ukrajina, Polsko, ČR)
- seznámení s YMCA v ČR

FOTO: ARCHIV AUTORKY

- Vyslání dobrovolníka:

Posledním projektem, který se nám podařilo uspořádat byl projekt Evropské dobrovolné služby naší dobrovolnice Marie Jakubikové.

Název projektu: Učení skrze službu
Místo provedení: Zdolbuniv, západní Ukrajina
Délka trvání: červenec 2006 - březen 2007
Vysílající organizace: YMCA v ČR
Hostitelská organizace: YMCA Ukrajina

Náplň práce:

Dětský klub YMCA
- 4x týdně od 17:00 do 20:00
- účastníci: děti ve věku 13-16 let
- program: výtvarný kroužek, kroužek českého jazyka, soutěže, oslavy narozenin, exkurze a sportovní odpoledne

Fakulta slovanských jazyků v Rivnomu
- hodiny české konverzace na fakultě bohemistiky
- výuka v 2.-5. ročníku
- témata konverzace: česká a ukrajinská kultura, česká kuchyně, zdravá výživa a výživa dětí, rovnoprávnost mužů a žen

Přednášky na základních školách ve Zdolbunivu
- pomoc místní YMCA při organizaci přednášek zaměřených na prevenci konzumace alkoholu, narkomanii a kouření
- spolupráce při školeních určených pro děti ze sociálně slabších rodin zaměřených na komunikaci a řešení konfliktů

Letní tábory – pomoc při organizaci
Denní tábor „Romantik“ - Zdolbuniv, 8.-19.8.2006
- pro sirotky, děti fyzicky a mentálně postižené, pro děti z vícedětných a problémových rodin
Rodinný tábor
- Holube ozero, 18.-21.8.2006, pro rodiny s dětmi

Spolupráce se skauty YMCA Ukrajina
Tábor „Skály a moře“ - Krym, 6.-24.10.2006
- celoukrajinský tábor určený pro děti - členy YMCA

Školení o alpinismu
- Karpaty, 1.-8.2.2007
- celoukrajinské školení určené pro skauty YMCA
- základy zimní turistiky, pomoc jako instruktor lyžování

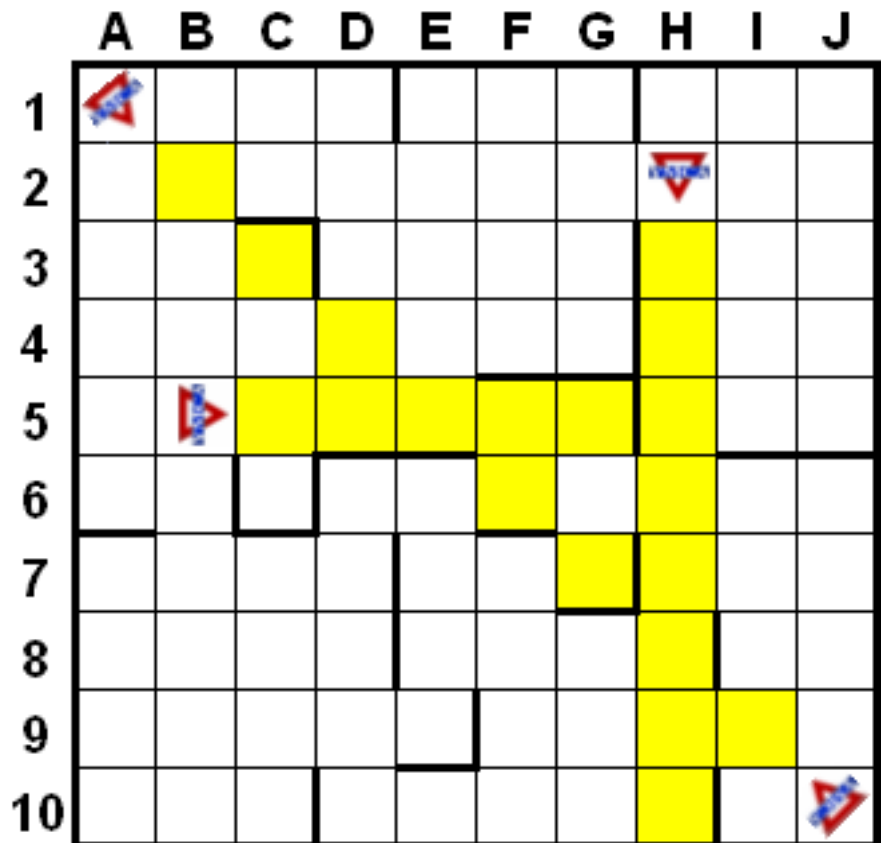
Vlastní projekt „České Vánoce“ - 24. - 28. 12. 2006
- účast 4 dětí z YMCA Zdolbuniv ve věku 12-14 let
- slavení Štědrého dne společně s rodinami v Písku u Jablunkova (Beskydy)
- exkurze do Olomouce, ubytování v YMCA Olomouc
- Cíl: umožnit dětem navštívit Českou republikou, seznámit je s českými vánočními tradicemi a stylem života.

Kristina Otřisalová

Je léto, tak je tentokrát vojtočka poněkud luštivější - má tři tajnky, každá z nich skrývá jedno slovo k létu se hodící. Jsou to slova samostatná, takže nezáleží na tom, v jakém jsou pořadí.

Vojtovku si stáhněte na www.ymca.cz/protein/v0705-06.xls a vyluštěnou zašlete na protein@ymca.cz. Rozhoduje opět počet správně vyplněných políček. Nejlepší nebo vylosovaný luštitel obdrží věcnou cenu.

VODOROVNĚ

- 1 Anglicky „hřích“ * hlavní uzávěr plynu * sídlo čichu.
- 2 „Pořádný, skutečný, neošizený, gruntovní“ lidovým výrazem odvozeným z němčiny * dvojalbum skupiny Metallica.
- 3 Neoblíbený motýlek * latinsky „smrt“ * kruhovitě útvary na hladině polévky vytvořené látkou lehčí než voda.
- 4 Udělat opak přivázání * obyvatel Saska.
- 5 Jedinečný umělohmotný odlitek, sbíraný všemi dětmi v 80. letech 20. stol. byl charakteristický tvarem písmene... * TAJENKA * tělocvičný úkon vykonávaný koulí.
- 6 Hebrejsky „Bůh“ * římská 5 * metamorfóza.
- 7 Jméno Verneova kapitána nebo malé pohádkové oranžovobílé rybičky * produkt ledvin * smutek.
- 8 Strom s bílými hrozny květů omamné vůně (a skvělé chuti - doporučuji smažené v těstíčku) * nadávka - hloupému člověku ze zvířecí říše (nedoporučuji) * druh paměťových karet.
- 9 Druh karet * manželka Rumcajse.
- 10 Souhrnné označení pro čáru x a y (případně jinak označené vymezení grafu) * co dělá soudce? * prostorově nejméně náročné české písmeno.

SVISLE

- A City * zkratka Severoatlantického paktu.
- B Část schodiště (pozor je to chyták) * napište „lekáš“ (leknout se) jako kdybyste to psali do SMSky.
- C Druhá část dětského zaklínadla „čáry...“ *
- D Kočovník * velmi obvyklá rostlina v našich domácnostech z čeledi árónovitých, pocházející z Indonésie, převislá i pnoucí.
- E Les (spíše expresivně a archaicky) * Hluk (spíše archaicky a expresivně) * písmeno, které napíšete tak, že hrotem tužky skončíte ve stejném bodě, ve kterém jste začali a mezi nimi bude jedna souvislá křivka (doufám, že podobný popis nesedí na více písmen) :-).
- F Poválečná americká materiální pomoc Evropě poskytovaná do léta 1947 * punková kapela bez vykřičníku uprostřed dvěma písmeny * vybavení lezce ve tvaru určité číslovky.
- G Kdo „bydlí“ ve válci (např. motorovém) * chomáč bez samohlásek * neobdělávané pole.
- H Chem. značka dusíku * TAJENKA.
- I Bývalý název jednoho z českých mobilních operátorů * rusky „ponožky“.
- J Nejlepší písnička jazzové skupiny Avishai Cohen Trio nebo taky anglicky „rozdrtit“.

V minulé vojtočce odhalil pozorný luštitel chybičku, omlouvám se. V doluštění to snad většina z vás nebránilo.

J. V. Hynek

15 let TS Praha v Divadle Na zábradlí aneb TS už má občanku

FOTO: J. V. HYNEK

Píše se rok 2007 a TenSing v české kotlině začíná svou patnáctou sezónu. V západní části Evropy, konkrétně v Norsku TenSing vznikl již na sklonku šedesátých let, když ho založil norský farář Kjell Gronner z Bergenu. U nás dostal TenSing zelenou po revoluci v roce 1989 a vznik prvních českých skupin v Praze a Krnově můžeme datovat do roku 1992. Zmíněná fakta přímo vybízejí k bilancování toho, jak se fenomén jménem TenSing u nás za těch 15 let vyvíjel. Bylo by to určitě zajímavé povídání, ale to není námětem tohoto článku. Tématem tohoto příspěvku je totiž oslava. A to jedna zcela konkrétní oslava v pražském Divadle Na zábradlí. Prostřednictvím následujících řádek psaných jedním z přímých aktérů programu jste zváni na ohlédnutí za koncertem, který TenSing Praha uspořádal k patnáctým narozeninám TenSingu v ČR.

Připomínám, že můj pohled jako přímého aktéra nemusí být vždy nezaujatý :-), ale za to se Vám pokusím přinést co nejvíce informací a emocí přímo ze zákulisí TenSingu Praha. Všechno začalo promítáním, kdy si na diváci mohli prohlédnout prezentaci složenou z několika fotek různých společných akcí, zkoušek, víkendovek a koncertů, které měl TS Praha v poslední době na svě-

domí. Jako hudební otvírák potom posloužil song s lehce protiválečnou tematikou a názvem Saints are Coming, který zazpívali Franta a Sergij, nová akvizice až z dalekého Lotyšska. Na Sergijovi neobvyklé taneční až bojové kreace si určitě vzpomene mnoho zúčastněných. Podle některých ohlasů z

FOTO: J. V. HYNEK

publika právě tuhle živost, kterou Sergij předvedl, tensingový sólista potřebuje. Pokud se chcete sami přesvědčit jak hit kapel U2 a Green Day vypadal v podání TS Praha máte možnost na populárním serveru YouTube. (<http://www.youtube.com/watch?v=2hyUgxlEllg&mode=related&search>).

Sbor, který se v květnu rozrostl o sedm nových členek ze ZŠ Donovalská, se pod vedením dirigetek Majdy, Hančí a Josefky pokusil o odstranění obvyklých nešvarů typu slabé intenzity zpívání nebo koukání do papíru s textem místo do hlediště. Podle reakcí diváků se v této oblasti opravdu povedl od některých minulých vystoupení určitý pokrok. Repertoár tvořil kombinace novějších a starších rádiových hitů (Accidentally in Love ze Shreka 2, Spomaľ od Pehy, Saints are Coming, Sweet Home Alabama) s písničkami v Česku méně známými (I don't Wanna Be od Gavina Degrawa). Důležitou část programu představovaly také písně s duchovní tematikou (Trading my Sorrows, Celebrate).

FOTO: J. V. HÝNEK

Převahu měli anglické písničky, z české scény TS Praha představil pouze song Nikdy nic nebylo od Sto zvířat, který na klávesy zahrál a zpíval Ondra a dále od kapely Oboroh píseň Návrat, kterou taktéž předvedl Ondra. Spomaľ, jediná píseň zpívaná slovensky tvořila jeden z vrcholů programu, když ji zpíval sbor tvořený pouze z dívčích hlasů. Také záznam této písně si můžete pustit na internetu. (<http://www.youtube.com/watch?v=PFdjEOR3zTc>) Na You Tube dále naleznete záznam písničky Accidentally in Love z filmu Shrek 2, která se povedla zpívat Aně Čákové a potom taky nesmrtelnou Sweet Home Alabama od kapely Lynyrd Skynyrd, která se objevila například ve filmu Forrest Gump. Atmosféru amerického jihu k nám zavál Štěpán který ji zpíval i zahrál na kytaru.

Na prázdnou tentokrát vyšli příznivci punku a hiphopu. Známečka punku od Visáčů se na poslední chvíli do koncertního programu nevešla a písničku, která by se dal zařadit do hiphopové škatulky tentokrát pražáci v repertoáru neměli. Uvidíme zda příští rok Kuba Macek v tomto směru něčím překvapí.

Mě osobně velmi potěšil minichór, na kterém si dali jeho zpěváci pod vedením Josefky záležet. Byť jsme se rozhodli minichór zařadit do programu na poslední chvíli a jeho zpě-

váci tedy měli na nacvičení svých písniček málo času, podle mě se jim to velmi povedlo.

Nechyběli ani tance a drama. Na kaple byla vidět pohoda, když mohli zúročit předchozí trénink a také sešranost daná tím, že spolu hrají již delší dobu.. Štěpán jako tradičně krotil kytaru, basáka dělal Vojta Žárský, na klávesy hrál už zmiňovaný Ond-

ra a za bicí tentokrát usedli dokonce dva bubeníci. Pepa se v některých písničkách vystřídal s hostujícím Martinem „Bubákem“ Dvořákem ze spřáteleného TenSingu Mělník.

Zvuk se vcelku povedl, ale mouchy se daly nalézt i tentokrát. Podle reakcí z publika: např. David Strádala uvedl, že zvuk dobrý, akorát klávesy prý byly potlačeny víc než by bylo nutné, což bylo patrné zvláště v písničkách, které na nich byly postavené.

Celé představení se odehrávalo v útulných prostorách pražského Divadla Na zábradlí. (www.nazabradli.cz). Mysím, že šlo o velmi příjemnou změnu oproti několika minulým letům stráveným v sále KD Opatov, kde jsou místa diváků příliš vzdálena od pódia. Tradiční opatovské útočiště závěrečných koncertů mueseľ TS Praha opustit, neboť byl KD Opatov v červnu zrušen. Naštěstí se povedlo jako náhradu sehnat sál mnohem lepší. Speciální dík patří Josefce a Honzovi z Divadla Na zábradlí!

Potěšení jsme měli z toho, že se přišlo ukázat podívat nejen mnoho rodičů, ale také ex-tensingářů, ymkařů při-

jeli i hosté z Krnova a Mělníka. Celý koncert doplňovalo předání dortu s patnácti svíčkami, tombola a pokoncertní posezení s extensingáři. Zkrátka, jednalo se o důstojnou oslavu se vším co k tomu patří.

Z pohledu dlouholetého člena TS Praha a jeho vedení si dovoluji vyjádřit radost nad tím, že se přáčkům povedlo zajistit určitý

FOTO: J. V. HÝNEK

přísun nových členů a postupnou obměnu ve vedení (je světlé, že postupným odchodem starých členů dostanou ti mladí příležitost ukázat jak jsou šikovní a kreativní). Vzhledem k tomu jak je Praha veliká, TenSing zde zatím ani zdaleka nevyužil všechny možnosti, které se mu naskýtají, např. v Ostravě jsou o několik tříd výš. Ale TS Praha podle mého názoru funguje, a starosti, že by TS Praha mohl třeba zaniknout snad zůstanou na delší dobu vzdálenou minulostí.

*František Kroužil, TS Praha
Na stránkách www.tspraha.wz.cz naleznete fotografie z koncertu.*

FOTO: J. V. HÝNEK

Tensingový Flashback

Když jsme se před několika lety sešli po prázdninách na zkoušce Ten Singu Praha, připomínaly se narozeniny těch, kteří je měli během léta. Zaznělo: Klárka 19, Běťka 16, Petr 15 a pak Miki 24. A už mi bylo jasné, že jsem jaksi vyrostl a že přeci jen jsem na Ten Sing trochu starý.

A tak jsem se stal jen pravidelným návštěvníkem koncertů. Velká hala na Opatově, ve které se ztrácelo několik návštěvníků a ve tmě jsem marně hledal známé tváře moc atmosféře nedodávalo, ale já měl radost, jak přeci jen ten Ten Sing dále běží a že si můžu užívat Ten Singový duchod pěkně v klidu ze židle.

Ale pak přišel červen 2007 a s ním koncert TS Praha v Divadle na Zábradlí!!! V tak známé pražské divadelní scéně! Konec velkým halám s trochou publikem. Vítejte v malém útulném sále, narvaném k prasknutí kamarády, rodiči, fanoušky a především starými vysloužilými tensingáři.

A už to jede. Multimediální show. Našlapaná kapela. Sehraný sbor a odvážní sólisté. Odvázaný tanec. To vše se na nás valí a my díky těsné blízkosti publika s podiem jsme zataženi do děje na podiu. V místnosti je dusno, nedá se skoro dýchat a přesto každá píseň je doprovázena aplausem. No to prostě nešlo neseběhnout dolů a s dalšími nevytvářet tancem po stranách atmosféru.

Aby toho nebylo málo, při předavku se ozvalo obvyklé: „Kdo je zde také tensingář, hurá za náma na podium!“ A tak jsem si společně se svými „vrstevníky“ zazpíval to naše „So help me God“ zase jsem stál na podiu, pod námi publikum, nad námi světla, atmosféra nabitá a pohyby divoké. Až se mi z toho roztrhly kalhoty v oblasti sedací.

No celé to byla oslava kulatého patnáctého výročí TS u nás jak má být. Setkání starců po letech, prezentace mladíků a společný TS Feeling.

Díky TS Praha za úžasný zážitek a díky Kjellu Gronerovi za to, že vymyslel Ten Sing!

Miki Erdinger

At' žije puberta!! (k 15 letům TenSingu v ČR)

Úplně mě to píchlo u srdce, když mi bratr na začátku 90. let popisoval vystoupení křesťanské mládeže z Norska. Zpívali, tančili, hráli moderní muziku, měli bicí (!) a zároveň dělali divadlo... něco o co jsme se už v naší mládeži v evangelické církvi taky pokoušeli. Tedy my, kteří jsme nebrojili proti aktivnímu či pasivnímu požitku z rockové hudby, jako někteří naši spolubratři a spolusestry v zaslepenosti svého zbožného zápalu.

Něco, jako dělali ti Norové jsem přesně hledal. Proto jsem se k tomu rád pak na jaře 1992 při-na-chomejtnul v YMCA Praha. Netušil jsem tehdy, jak zásadní význam bude pro mne a pro mnoho lidí u nás mít tato aktivita vzešlá z prostředí norské YMCA/YWCA.

Ze začátku nám pomohli Norové svými misemi (misiemi), skvělými koncerty, výkendovkami, školeními. Také u nás několik let působili norští dobrovolníci (Praha, Krabčice, Polička). Zažili jsme pak spoustu skvělých akcí, turné, táborů. První a převratný TS-CZ '95 se konal ve Veverské Bítýšce. Zde se sluší zmínit jméno „tensingové mamá“ Zdenky Seré, která nám zásadním způsobem pomohla systematizovat TS spolupráci na republikové úrovni. Ale byly i těžší chvíle. Přemýšlel jsem často – jsa obtěžkán 2 kytarami a s řádným bolením v krku – cestou na tensingovou zkoušku, jestli to má vůbec smysl. Jestli se tak aktivita v Praze a vůbec kdekoli má šanci udržet. A ona se udržela! At' žijou PUBERTÁCI! Vždyť to bylo i díky nim.

Od roku 1992 vzniklo mnoho TS skupin. Některé soce dávno neexistují: TS České Budějovice, TS Olomouc, TS Hradec Králové, TS Polička atd. Spousta nových skupin však vznikla,

FOTO: Z VYKOPÁVEK AUTORA

vzniká či se chystá vzniknout. V Brně dokonce znovu ratolístka TS vyrašila v obnoveném fungování TS Brno. Z Ostravy se stala doslova TenSingová pevnost.

TenSing je skvělá aktivita. Jako na míru šitá obtížnému období dospívání člověka, s nímž si mnozí neví rady a raději by, aby vůbec nebylo. Přesto si dovoluji zvolat: At' žije PUBERTA! Vždyť proč toto období neprožít aktivně, kreativně, s mírou osobní zodpovědnosti na dění a s „výhledem“ na Boha. Toto vše se v TenSingu díky Bohu ohromně daří.

FOTO: J. V. HYNEK

TenSing je prostě jedinečný, i když jistě ne jediný! Dnes už se mi – pravda – nepodlamují kolena, když slyším slovo TenSing. Vždy mě však píchne u srdce, když se občas ohlédnu zpět a vidím spoustu „našlapaných“ setkání, skvělých lidí, hlubokých zážitků a zásadních změn životní orientace. Jsem přesvědčen, že každý, kdo v TenSingu fungoval nějaký čas aktivně, si toho kus nese sebou na celý život. Staří ymkaři-senioři, kteří se dodnes nadšením vzpomínají na společných setkáních, tak budou mít důstojné nástupce i mezi dnešními tensingáři všech věkových kategorií.

Radim Žárský, TenSing Fossil

Otázky pro dobrovolnici na Ukrajině

Marušku Jakubikovou

Je tomu v podstatě právě rok, co Maruška Jakubiková odjela sbírat zkušenosti na svou Evropskou dobrovolnou službu. Nejela ale do země jen tak ledajaké – jela na Ukrajinu a dokonce do YMCA! Čtenáři Proteinu už měli možnost se s Maruškou seznámit díky jejímu článku v prosincovém čísle Proteinu, nyní se nám ji však podařilo vyzpovídat už po jejím návratu z Ukrajiny a nechat si vyprávět její bezprostřední dojmy.

A ještě na úvod: Co že to ta Evropská dobrovolná služba je? EDS je programem Evropské Unie, v rámci kterého mohou mladí lidé ve věku od 18ti do 30ti let strávit 2 měsíce až 1 rok v nějaké zemi Evropy (a dalších zemích světa), pomáhat v nějaké většinou neziskové organizaci, získávat cenné zkušenosti z ciziny a zároveň obohacovat organizaci a lidi kolem svou přítomností.

Ahoj Maruško! Mohla by ses na úvod prosím trochu představit? (Jak se jmenuješ, odkud jsi, kolik ti je let – jestli to není tajemství?)

Ahoj. Jak už jste četli v úvodu, jmenuji se Marie Jakubiková, pocházím z nádherných Beskyd, z vesničky Písek u Jablunkova. Je mi 25 let.

Od kdy do kdy jsi byla v rámci EDS na Ukrajině a kde přesně jsi vlastně byla?

Na EDS jsem odjela začátkem července 2006 a byla jsem tam až do poloviny března 2007. První měsíc jsem byla v Kyjevě, zbývající část projektu jsem byla ve Zdolbunivu. Je to malé průmyslové město v severozápadní části Ukrajiny.

Proč jsi se vůbec rozhodla zkusit EDS?

Vždy jsem se chtěla zúčastnit podobného projektu. Jelikož

jsem končila školu, byla to ta nejlepší příležitost vyrazit do světa na zkušenou.

Jak sis vybírala místo své EDS? Podle země, nebo pro tebe bylo důležitější téma EDS, nebo samotné úkoly v

Maruška (vpravo), vedle Helenky.

FOTO: ARCHIV YMCA

rámci projektu? Nebo jsi vybírala podle jiného klíče?

Místo jsem si nijak nevybírala. O tomto projektu jsem se dozvěděla z došlého emailu. Vždy mě zajímaly země bývalého Sovětského Svazu, takže mne nabídka hned zaujala. Hlavním důvodem, proč jsem se nakonec pro tento projekt rozhodla byla samotná náplň práce, zaujal mě široký záběr aktivit a hlavně práce z dětmi a mládeží.

Co bylo obsahem tvé EDS v YMCA Zdolbuniv na Ukrajině?

Hlavní náplň práce byl dětský klub, který fungoval 4x týdně. Organizovali jsme pro ně výtvarný kroužek, různé exkurze, soutěže, oslavy narozenin a sportovní odpoledne. V létě jsem pomáhala na různých táborech, měla jsem možnost zúčastnit se celoukrajinské konference YMCA v Charkově, semináře z Kontaktní improvizace. Od října jsem měla možnost vést hodiny české konverzace na Fakultě slovanských jazyků v Rivnomu.

A co jsi dělala, když jsi zrovna nebyla „v práci“? Našla sis ve Zdolbunivu nějaké přátele?

Během celého projektu jsem měla štěstí na úžasné lidi. Nejenom ve Zdolbunivu, ale i v Kyjevě, na táborech. Z řadou z nich jsem se velmi skamarádila, s nimi jsem jela např. na etnický festival, na oslavy 750. výročí města Lvova. Velmi mi také pomáhali „moji“ studenti, se kterými jsme chodili do kina, divadla. Měla jsem možnost poznat jejich studentský život.

Co ti přišlo na Ukrajině jiné ve srovnání s ČR?

Rozdílů by se našlo spousta. Přes tradice, způsob života, životní úroveň. Ukrajinci velmi rádi oslavují – cokoliv :). Každá profese má svůj svátek, kdy jim všichni gratulují, posílají přání. Způsobem života mi Ukrajinci připomínají jižní národy, celé rodiny se i do pozdních nočních hodin procházejí po ulicích, na náměstích je pořád živo, babičky prodávají slunečnicové semínka, květiny.

Dalo by se toho psát ještě spousta, ale to by už přesáhlo rámeček tohoto krátkého interview .

Jsou mladí lidé na Ukrajině jiní ve srovnání s mladými v ČR? V jakém ohledu?

Tak jako všichni na Ukrajině, mladí byli velmi přátelští, pohostinní, přijali mě mezi sebe. Setkávala jsem se hlavně s mládeží z YMCA. Tito mladí byli velmi aktivní, zapálení pro věc, pořád vymýšleli nové projekty pro děti... Co se týče studentů, překvapilo mě, jak těžké je bylo přimět k dialogu, k vyslovení svého názoru.

Proč bys doporučila nebo nedoporučila EVS ostatním?

EVS velmi doporučuji! Je to vynikající možnost, jak poznat sám sebe, svoje schopnosti, naučit se žít v náročnějších podmínkách. Mě tento projekt dal víc, než jsem očekávala.

Je ještě něco, co bys chtěla čtenářům Proteinu říct?

Nebojte se života s výzvami, které přicházejí – všechno obohatí!

Díky moc za tvůj čas, vítěj doma a snad o tobě ještě v budoucnosti v Proteinu uslyšíme, jestli se vydaří nějaký další společný projekt s YMCA na Ukrajině!

Kristina Otrisalová

Chcete zažít podobně jako Maruška EDS

v nějaké zemi Evropy nebo jinde?

Chcete ve své YMCA hostit EDS

dobrovolníka?

Neváhejte mě kontaktovat:

Kristina Otrisalová, ymca@ymca.cz, 224 872 044

Týden modliteb a celosvětového společenství YMCA a YWCA

11. - 17. listopadu 2007

Téma: Děti především

Každým rokem Světová aliance YMCA a YWCA organizuje Týden modliteb a celosvětového společenství YMCA. Jeho cílem je poskytnout prostor pro zastavení se v naší práci a nabídnout příležitost ke ztišení se a hlubšímu zamyšlení nad podstatou a smyslem toho co konáme. Celosvětový charakter akce - společný týden v roce - má také každého člena YMCA, ať je členem kterékoliv místní YMCA přivést k uvědomění si sounáležitosti se světovou rodinou YMCA.

V letošním roce tetno týden proběhne od 11. do 17. listopadu a záleží jen na vás, zda a jakou formou se ho zúčastníte. Tématem celého týdne je: „Děti především“ nebo „Děti na prvním místě“ a na každý den je zvolen k promýšlení jeden biblický text:

- 11. 11. - Lukáš 2:40
- 12. 11. - Marek 12:14-17
- 13. 11. - Marek 10:13-16
- 14. 11. - Jan 10:10-11
- 15. 11. - Matouš 10:26
- 16. 11. - Lukáš 2:49 a 52

O tomto týdnu informujeme s poněkud větším předstihem, abyste jej mohli ve svých sdruženích kvalitně připravit, pokud se do něj pustíte. Příště přineseme více podrobností.

J. V. Hynek

Osobité úkoly Ymky v naší republice

Poznámky z přednášek Dr. J. L. Hromádky, proslovených na letní škole Ymky na Vlčici.

YMCA oslavuje v tomto roce své 90leté trvání. Vznikla, jak známo, r. 1844 v Londýně. Studujeme-li její vývoj, jak jej známe ze světového hnutí a smysl její působnosti, tu vidíme táhnout se celými dějinami červenou nit, která pokračuje až dosud. Uvědomme si, že YMCA byla především pro mladé lidi a to hlavně pro ty, kteří žili na periferii života. Byla to selská a dělnická mládež, obchodní příručí, učňové, kteří byli bez páteře, bez formujících sil a proto Jiří Williams, jako tvůrce a zakladatel tohoto hnutí, myslel na ně a stavěl je před Ježíšovu osobnost, v které mohou bezpečně zakotvit jejich duše a která představuje sílu, zakládající živé obecnství a nejsilnější jednotící moc.

Bylo to v době, kdy živě působil revivalism (učení, které vede člověka k tomu, aby si uvědomil svou osobní situaci a přimknul se k tomu, kdo mu může pomoci). J. R. Mott, vůdce světové Ymky, je typickým představitelem tohoto hnutí a on učinil z Ymky součástí tohoto hnutí, která duchovním nápoem probouzela niterný život svých členů a svěřenců a vedla je k tomu, aby se přimknuli k Ježíši Kristu. Toto hnutí vykonalo velmi mnoho pozitivního, nemůže být ale konečným cílem, je jenom pomocí, aby se člověk uplatňoval a pomáhal. Proto z toho rostlo tak živé svědomí pro sociální otázky ve smyslu mravně filantropickém. V americkém pojetí to je péče o chudé a o žebráky, o kanalisaci a o vše co souvisí z kolektivním životem; v tom je také péče o mladé lidi, jak byli, jak si vydělávají, sledování veřejné mravnosti, odstraňování mravních neduhů kolem mládeže, pomoc v jejich duchovní orientaci a podobně.

Z toho vznikl v 19. století smysl pro občanská práva a povinnosti. V anglosaských zemích a v Ymce to byla výchova k opravdovému vědomí občanských povinností a závazků, aby z občanů se stali dobří občané na výstavbě státu.

Z tohoto zdroje vyvstala i otázka tělesné výchovy, dávno již před válkou, jejíž účelem bylo starat se osobní, ale i celkové zdraví společnosti. Poslední válkou byly vzbuzeny i jiné otázky, jako mír, mezinárodní přátelství, dohody, společnost

chce svou účinnou prací zasahovat do poměru válčících stran, pacifism. Sociální otázka je chápána již více ve smyslu sociálně-hospodářsko-politickém. Je odklizována struktura hospodářské a hitlerovské, ale to nemůže být definitivním řešením.

Co bude dál – toho si YMCA všímá v širším smyslu. Ta červená nit, která se táhne celou minulostí Ymky je evangelium Ježíšovo. Ježíš tu sloužil jako ukazatel cesty, vedl k tomu, abychom byli moudří, silní, zdraví, abychom mohli někomu sloužit. YMCA byla však vždy jako necírkevní hnutí vedena laiky. V Americe, v Anglii se opírala o církve, protože tam mají nesrovnatelně větší význam než u nás.

A přichází tedy hlavní otázka:

Jak se YMCA v tomto naznačeném smyslu může uplatnit u nás?

U nás je situace hodně odlišná. V jakém smyslu můžeme Ymce k nám přenést? V čem se liší naše situace od situace anglosaských zemí? U nás není nábožensko-církevní kultura jako v anglosaských zemích (není kontinuity v dějinách), naše protestantské církve jsou na periferii života, katolictví je slabé, náboženství bylo potíráno, celkem jsme žili jen z negace. V anglosaských zemích je poměr k náboženství naveskrz pozitivní, u nás negativní, opoziční. Náš nacionalism rostl z Jungmanna, který byl nábožensky indiferentním, socialism z Marxe (ateista), agrarism z Adolfa Štastného (ateista), národní socialism z pozitivismu (až teprve nyní se trochu přebarvuje), má tedy YMCA vskutku potíže, kde navázat. A přece musí se stát naším hnutím, musí vyrůst z našich kořenů, nemůže být expositurou Ameriky nebo Anglie – musí mít program, smysl, ideu – jako hnutí mladých lidí nebo kamarádů nestarších, jinak bychom byli renesanční deskou sportovního života, trampingu, ateismu – my musíme vést, my musíme sloužit. Je rozdíl mezi službou a vedením. Máme úkoly služby ale také vedení.

V čem sloužit? V čem vést?

Nutno zjišťovat ovzduší, situaci v mládeži a podle toho zjišťovat program a taktiku. Uvažovat, v čem může mít YMCA vedoucí poslání, v čem usměrňovat, v čem a co posilovat a co důležitého podtrhovat.

Myslím, že především by měla YMCA působit v občanské oblasti.

Bojovat proti skepticizmu, vzpouře, kritizování a podtrhovat ve smyslu Masarykově pozitivní úkoly. Tlumit náladové mrzoutství, jakožto dědictví z nedávné minulosti, kverulantství, nespokojenost, být pro kladný občanský smysl. Šířit smysl pro konstruktivní spolupráci. U nás je příliš mnoho kritizování, negace, mrzoutství, závisti, sobectví. I vůdcové stran mají slabý smysl pro kladný program. Musíme mít zájem o všechny lidi, ze všech politických stran. Potírat negaci.

V péči o mravní ovzduší mládeže.

U nás je vakuum uvědomělé mravní výchovy. Nemůžeme se opírat o práci církvi, protože nemají vlivu na veřejnost. YMCA má širokou světovou názorovou bási, západnickou orientaci, může tedy u nás účinně působit. Dnes má využít sportu; aby se hrálo fair play, gentlemany, jemně, ušlechtilě a čistě.

Musí mít zájem o rodinný život o sexuální otázku, o vztah poměru muže k ženě a naopak.

Tvořit a spolutvořit veřejné mínění. Je málo lidí pevných, kteří jdou samostatně, 90 procent se řídí veřejným míněním.

Vychovávat mladé lidi k mravní svobodě. Veřejné mínění podléhá nemravnosti, i tomu co se mravně ospravedlnit nedá.

Formovat mladé lidi tak, aby dovedli obstát a bojovat proti němu. Musíme bojovat proti šovinismu, mravní laxnosti, lajdáctví. Uvažovat o revisi mentality našeho národního života.

V náboženské práci.

Každý kdo střízlivě rozebere naší náboženskou situaci, uzná, že jsme národem nábožensky zvlášť chudým. Tvrdí se, že čeští vystěhovalci (u porovnání s ostatními vystěhovalci) v Americe jsou nejvíce oproštěni od náboženství. Jest u nás odpor k symbolům, negace náboženského života. Tato chudoba v náboženském životě je způsobena tím, že naše náboženská tradice nesahá dále než k toleranci. Čeští katolíci mají tradici protireformační, a ta byla povrchní. V tomto nedostatku není žádná přednost. Zde musíme budít smysl pro pozitivní náboženský program. To je zvláštním úkolem sekretáře. Vypěstovat smysl pro pravdu, zjevenou lidstvu Bohem. Není v zájmu nikoho zastírat, že jsme křesťanskou organizací. YMCA má být hrází proti náboženské lhostejnosti. Jestli náš český život něčím trpěl, byl to nedostatek náboženství, které by proniklo do svědomí. Zůstávalo to naše náboženství jen na povrchu, na obřadech, parádách, smyslovém rozrušení.

Na co a na koho můžeme u nás navázat?

Jako skvělý zjev pro občanskou svéprávnost je v našich dějinách osobnost Havlíčkova. U něho se můžeme učit pozitivnímu smyslu pro stát. (Čist Masaryk: Havlíček.) Nábožensky nám ovšem nic nedá.

V politicko-mravním úsilí a ve směru k mravní a náboženské opravdovosti nám mohou být vzory Palacký, Masaryk, Rádl.

Měli bychom se vyvarovat útočnosti proti něčemu. YMCA má být vždy místem pro kladný hovor. Náboženství je orientace a pomoc, vědomí vůle Boží. Pomáhat svědectvím a osobním přesvědčením a ve všem jednat kladně.

(Převzato z časopisu Tep pražské Ymky, 3 a 4, 1934)

Fotografie na protější straně - pokračování záběrů z festivalu YMCA na Ukrajině viz s. 10.

SeZam 2**setkání zaměstnanců YMCA**

17.-19. září 2007

Horský domov, Herlíkovice u Vrchlabí
<http://www.horskydomov.cz>

Téma: Lidské zdroje**Náčrt programu:**

Pondělí

- začínáme večerí
- uvítání
- představení stromu a Komise pro rozvoj
- burza úspěchů (představení projektů KC)

Úterý

- práce s dobrovolníkem
- zákon o dobrovolnictví + administrativa kolem dobrovolníků
- vedení týmu
- sport, výlet či jiný odpočinek
- informace k YMCA Europe 2008
- duchovní program, zamyšlení

Středa

- proč ne/mít v YMCA zaměstnance
- jak získat na zaměstnance finance
- hodnocení SeZamu
- končíme obědem

Technické informace:

Cenu účastníků tvoří čistý náklad na ubytování a stravu, tj. 820,- Kč. O proplacení cestovního a ostatních nákladů budeme žádat záříjový ústřední výbor.

Ubytování je zajištěno v dvou a vícelůžkových pokojích (včetně postelí s povlečením, spacáky proto nejsou nutné) v objektu Vilka (<http://www.horskydomov.cz/vilka.htm>)

Spojení – je dobré do Vrchlabí, pokud nepojedete autem, můžeme pro Vás dojet právě do Vrchlabí.

Setkání je opět určeno zaměstnancům kolektivních členů YMCA, zaměstnancům ústředí YMCA v ČR, a aktivním dobrovolníkům, kteří plní práci zaměstnanců a vedou administrativu kolektivních členů.

Případné dotazy směřujte na ústředí YMCA v ČR, sekretariat@ymca.cz - stejně jako vyplněné závazné přihlášky. Ty prosím zašlete do 3.9.2007.

Těšíme se na Vás.

YMCA v ČR

KŘESŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

3/2007
Živí a mrtví

Téma

Milan Balabán: Živí a mrtví před Bohem
Lukáš Klíma: Sestoupení a vystoupení z podsvětí
Ondřej Kolář: Trojí tvář smrti
Miloš Mrázek: „Kde je, smrti, osten tvůj?“ Živí a zesnuli v pravoslavném pohledu
Ladislav Pokorný: Obcování svatých
Andrea Hudáková: Spiritismus v dobových zprávách KR

Časové úvahy

Blahoslav Hájek: Vymýtí mýtus?
Jiří Schneider: Mrtví ať pohřbívají své mrtvé

Eseje a studie

Milan Balabán: Filozofická bláznovství básníka Bondyho
Jaroslav Cuhra: Křesťané a počátky života Charty 77
Jan Polivka: Michael Agricola téměř neznámý

Rozhovor

s Jakubem S. Trojanem (Ivana a Pavol Bargárovi)

Memoáry

Eugen Chart: Svědectví pamětníka (K nadcházejícímu 80. výročí vzniku Křesťanské revue)

Recenze

Karel A. Deurloo: Exodus a exil. Malá biblická teologie I. (Jiří Beneš)
Sidonia Horňanová: Synagógy. Kontinuita medzi synagógou a ekklesiou (Věra V. Tydlitátová)
Eagleton, Robert: Postmodernismus a popírání holocaustu (Pavol Bargár)
Aleš Opatrný: Cesty pastorače v pluralitní společnosti (Kornélia Kolářová Takáčsová)
Josef Saniterák: Dějiny české mystiky I. Legenda Josefa Weinfurtera,
Josef Saniterák: Dějiny české mystiky II. Konec zlaté éry (Andrea Hudáková)

Poezie

Egon Bondy (bez názvu)

Kultura

Zápisky o skandálu (Pavol Bargár)
Kurban Said: Alí a Nino. Příběh lásky (Věra V. Tydlitátová)
M. Balabán, J. S. Trojan: Putování k čirému (L. Klíma)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne sudého měsíce.
Cena 39 Kč. Předplatné na rok činí 230 Kč/200 Kč se slevou pro studenty a důchodce, objednávka předplatného: predplatne@krestanskarevue.cz.

Zakoupíte ve vybraných knihkupectvích, knihkupcům poskytujeme rabat 28%. Rádi zašleme i jednotlivá čísla.

KŘESŤANSKÁ REVUE
ETF UK Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1
redakce@krestanskarevue.cz

www.krestanskarevue.cz

ILUSTRACNÍ FOTO: J. V. HYNEK

Strategie celoživotního učení ČR

Vláda České republiky schválila nový strategický dokument Strategii celoživotního učení České republiky (usnesení č. 761 ze dne 11. července 2007). Tento dokument mapuje oblast celoživotního učení v naší republice a především přichází s návrhy, jak tuto oblast rozvíjet a podporovat.

Protein vám přináší výběr zajímavých pasáží, které se mohou určitým způsobem týkat i práce neziskových organizací, tedy i YMCA. Pro snadnější orientaci v textu celého dokumentu (pro případné zajemce o jeho hlubší studium) bylo ponecháno původní číslování kapitol.

2.2.2 Identifikace problémů v oblasti počátečního (všeobecného a odborného) vzdělávání

Pro děti a mládež je též velmi důležité zájmové vzdělávání. Pro jeho odpovídající analýzu nejsou ovšem k dispozici relevantní data. Je to způsobeno především velkou pestrostí poskytovatelů – občanských sdružení, středisek volného času a dalších subjektů, stejně jako vysokým věkovým rozptylem účastníků tohoto vzdělávání. To začíná již v dětském věku prostřednictvím mimoškolních aktivit v oddílech či klubech dětí a mládeže, zájmových kroužcích apod. Právě zde je Česká republika ve srovnání s Evropou tradičně silná. Průzkumy ukazují⁶⁵, že pouze cca 10 % dětí ve věku 8–14 let nemá žádnou zájmovou činnost, většina z nich má spíše 2–3

zájmové aktivity v týdnu. Při výběru, v němž mají největší slovo rodiče, hraje velký význam přínos, užitečnost pro dítě a pro jeho uplatnění v životě. Avšak prestiž poskytovatelů tohoto vzdělávání, jimiž jsou převážně dobrovolníci, je nízká, stejně jako uznávání jejich kompetencí získaných neformálním vzděláváním. V současné době však existuje již možnost získání i vysokoškolské kvalifikace ve studijním programu „sociální pedagogika“ nebo „pedagog volného času“.

3.2.1 Uznávání, prostupnost

Vytvořit otevřený prostor pro celoživotní učení včetně uznávání výsledků neformálního vzdělávání a informálního učení. Vzdělávání se realizuje mnoha různými způsoby a za různých podmínek. Dosud bylo uznáváno a certifikováno celostátně

platnými doklady pouze formální školní vzdělávání.⁹⁹ Identifikovány a uznávány by však měly být všechny typy vzdělávání a učení počínaje běžnou školní výukou až po získávání zkušenosti v rodinách, komunitách nebo na pracovišti, a to na základě výsledků tohoto vzdělávání. Uznávání výsledků všech forem vzdělávání a učení umožní vytvořit otevřený prostor pro celoživotní učení, kde bude významně usnadněn přechod mezi jednotlivými sektory vzdělávání tak, aby některé cesty nekončily ve slepé uličce. Uznávání výsledků vzdělání bez ohledu na to, kde a jak byly získány, také usnadní cestu k dalšímu studiu (např. umožní prominout některé zkoušky na základě zjištěných vědomostí a dovedností) i prokazování kvalifikace při přijímání do zaměstnání (např. umožní nahradit odborné vzdělání dříve získanými profesními zkušenostmi).

ČR již vykročila tímto směrem, avšak je na počátku celého procesu. K řešení těchto otázek se přistupuje v několika rovinách, které je potřeba dále rozvíjet:

- Právní: Dne 1. 8. 2007 nabývá plné účinnosti zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání¹⁰⁰, který je významným krokem k zrovnoprávnění různých cest vedoucích k získání kvalifikací. Tento zákon stanovuje relativně univerzální systém zhodnocení dosaženého vzdělání mimo vzdělávací soustavu a zavádí jednotný, transparentní a objektivní způsob ověření dovedností a vědomostí jedince¹⁰¹. Umožňuje získat osvědčení o uznání tzv. dílčí kvalifikace, tedy takových dovedností, které umožňují uplatnění na trhu práce. Význam dílčích kvalifikací je podpořen požadavky světa práce, kdy zaměstnavatelé často nevyžadují po zaměstnancích dosažený stupeň vzdělání, nýbrž praktickou znalost souboru pracovních činností postačujících pro výkon daného povolání. Dalším efektem zákona je případná možnost skládání dílčích kvalifikací do kvalifikace úplné a následná možnost získání stupně vzdělání. Do budoucna by bylo třeba uvažovat i o dalších krocích, které by umožnily zejména dospělým získat úplnou kvalifikaci potřebnou pro uplatnění na trhu práce, aniž by usilovali o zvýšení stupně formálního vzdělání.

3.3 NÁVRHY OPATŘENÍ NA PODPORU ROZVOJE CELOŽIVOTNÍHO UČENÍ

C. Rozvíjet mimoškolní aktivity a zájmové činnosti žáků - podporovat rozšíření funkce škol a školských zařízení i do oblasti naplňování volného času a zájmové činnosti žáků, jejich rodičů a celých komunit tak, aby se škola stala zejména v místech s nízkou kulturní vybaveností centrem kultury a vzdělanosti obce;

- podporovat spolupráci škol a školských zařízení s nestátními neziskovými organizacemi a dalšími institucemi organizujícími výchovu ve volném čase a pečovat o další rozšíření jejich nabídky včetně volně přístupných aktivit jako prevence sociálně patologických jevů;

- chápat péči o zájmovou činnost dětí a mládeže jako příležitost pro projevení nadání a talentu; organizovat celostátní i mezinárodní soutěže a projekty v rozmanitých zájmových činnostech jako motivaci pro co nejširší spektrum populace; - podporovat participaci škol a vzdělávacích institucí na udržitelném rozvoji lokálního prostředí (zejm. na komunitním životě).

SLOVNÍK ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Celoživotní učení

Celoživotní učení zahrnuje všechny možnosti učení (ať už v tradičních vzdělávacích institucích v rámci vzdělávacího systému či mimo něj), které jsou chápány jako jediný propojený celek, který dovoluje rozmanité a četné přechody mezi vzděláváním a zaměstnáním a který umožňuje získávat stejné kvalifikace a kompetence různými cestami a kdykoli během života.

Formální vzdělávání

Vzdělávání, které je realizováno ve vzdělávacích institucích, zpravidla ve školách. Jeho funkce, cíle, obsahy, organizační formy a způsoby hodnocení jsou definovány a vymezeny právními předpisy. Zahrnuje získávání na sebe zpravidla navazujících stupňů vzdělání (základního vzdělání, středního vzdělání, středního vzdělání s výučním listem, středního vzdělání s maturitní zkouškou, vyššího odborného vzdělání v konzervatoři, vyššího odborného vzdělání, vysokoškolského vzdělání), jejichž absolvování je potvrzováno příslušným osvědčením (vysvědčením, diplomem apod.).

Neformální vzdělávání

Vzdělávání, které je zaměřeno na získání vědomostí, dovedností a kompetencí, které mohou respondentovi zlepšit jeho společenské i pracovní uplatnění. Neformální vzdělávání je poskytováno v zařízeních zaměstnavatelů, soukromých vzdělávacích institucích, nestátních neziskových organizacích, ve školských zařízeních a dalších organizacích. Patří sem např. organizované volnočasové aktivity pro děti, mládež a dospělé, kurzy cizích jazyků, počítačové kurzy, rekvalifikační kurzy, ale také krátkodobá školení a přednášky. Nutnou podmínkou pro realizaci tohoto druhu vzdělávání je účast odborného lektora, učitele či proškoleného vedoucího. Nevede k získání stupně vzdělání.

Informální učení

Je chápáno jako proces získávání vědomostí, osvojování si dovedností a kompetencí z každodenních zkušeností a činností v práci, v rodině, ve volném čase. Zahrnuje také sebevzdělávání, kdy učící se nemá možnost ověřit si nabyté znalosti (např. televizní jazykové kurzy). Na rozdíl od formálního a neformálního vzdělávání je neorganizované, zpravidla nesystematické a institucionálně nekoordinované.

Počáteční vzdělávání

Celoživotní učení lze členit do dvou základních etap, které označujeme jako počáteční a další vzdělávání. Počáteční vzdělávání zahrnuje:

- základní vzdělávání (primární a nižší sekundární stupeň – ISCED 1, 2), které má všeobecný charakter a kryje se zpravidla s dobou plnění povinné školní docházky;

- střední vzdělávání (vyšší sekundární stupeň – ISCED 3), které má všeobecný nebo odborný charakter, je ukončeno maturitní zkouškou (ISCED 3A), výučním listem (ISCED 3C) nebo závěrečnou zkouškou (ISCED 3C).

Součástí středního vzdělání je v ČR i tzv. nástavbové studium pro absolventy středního vzdělání s výučním listem (ISCED 4) ukončené maturitní zkouškou;

- terciární vzdělávání (ISCED 5, 6), které zahrnuje široký sektor vzdělávací nabídky následující zpravidla po vykonání maturitní zkoušky. Poskytuje specializované vzdělání odborné nebo umělecké. Náleží k němu vysokoškolské vzdělávání uskutečňované vysokými školami, vyšší odborné vzdělávání uskutečňované vyššími odbornými školami a částečně i vyšší odborné vzdělávání v konzervatořích. Vysokoškolský vzdělávací systém je upraven zákonem o vysokých školách, ostatní školy terciárního sektoru se řídí školským zákonem.

Počáteční vzdělávání probíhá zejména v mladém věku a může být ukončeno kdykoli po splnění povinné školní docházky vstupem na trh práce nebo přechodem mezi ekonomicky neaktivní obyvatele.

Další vzdělávání

Vzdělávání či učení, které probíhá po dosažení určitého stupně vzdělání, resp. po prvním vstupu vzdělávajícího se na trh práce¹⁵. Další vzdělávání může být zaměřeno na různorodé spektrum vědomostí, dovedností a kompetencí důležitých pro uplatnění v pracovním, občanském i osobním životě.

Celý dokument najdete například na: www.msmt.cz/eu/strategie-celozivotniho-uceni-cr-1 - webu MŠMT ČR.

J. V. Hynek

Poznámky:

65 Viz např. průzkum agentury Median pro Junáka – svaz skautů a skautek ČR v roce 2003 http://crdm.adam.cz/download/archa/2004/Archa_5_04_vnitri_priloha.pdf

99 Také absolventi rekvalifikačních programů, které jsou akreditovány MŠMT nebo MZd nebo na základě zvláštních předpisů, získávají osvědčení s celostátní platností (§ 108 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti).

100 Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).

101 Ustanovení, mechanismy a další procesy zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání se nevztahují na celou oblast zdravotnických povolání, lékařských i nelékařských. Tato blokáce je opřena o díky zákonů č. 95/2004 Sb., a č. 96/2004 Sb., jakož i o řadu mezinárodních smluv uzavřených s WHO, především o právech pacientů, rodiček a raněných.

115 Zde se toto vymezení dalšího vzdělávání částečně překrývá s vymezením počátečního vzdělávání, a to tím, že

zahrnuje i formální vzdělávání získané dospělými ve školském systému.

Foto na závěr

(aneb není celebrita jako celebrita)

FOTO: ARCHIV ELIŠKY

Eliška s pražským primátorem Pavlem Bémem. Tato fotka se objevila i v MF Dnes. A proč? „Potkala jsem ho v klubu Rockcafe. Přišel tam v rámci festivalu United islands of Prague pokřtít CD Václava Koubka. Byl strašně příjemný, opravdu mě překvapilo, že je tak strašně sympatický a milý. S každým, kdo chtěl, se zastavil, prohodil pár slov nebo se vyfotil“. (Kdo bude celebritou příště? Fotte se! :-)

REKLAMA

Poradenská společnost

PRIMASKA AUDIT, a. s.

nabízí účetní, daňové a ekonomické poradenství zejména pro nepodnikatelské subjekty v uvedených pobočkách:

– Ústí nad Labem

– Praha

– Ostrava

– České Budějovice

– Pardubice

Tel.: 475 200 689, 602 402 140, p. Adam.

www.primaska.cz

Praha (Výstaviště), 3.–9. 8. 2008

V srpnu 2008 se v Praze uskuteční další evropský ymkařský festival. Očekává se, že se ho zúčastní kolem 10 tisíc ymkařů z Evropy (a USA). Místo konání je tentokrát část areálu Výstaviště v Praze. Další informace najdete na www.ymca2008.com.

Definitivní ceny – NEVÁHEJTE!

(Oproti dříve uvedeným údajům budou definitivní ceny v českých korunách.)

Pro účastníky platí tyto ceny:

1. Registrace do 1. 2. 2008 – 4 250 CZK
2. Registrace do 1. 8. 2008 – 5 400 CZK

U všech cen platí, že v případě vlastního ubytování máte nárok na slevu 50 euro. Děti pod 2 roky nic neplatí, děti od 2 do 12 let platí 1150 CZK.

Staň se dobrovolníkem na festivale!

Cena pro české a slovenské dobrovolníky je 1 700 CZK. V případě vlastního ubytování JEN 300 CZK!!! (YMCA v ČR se pokusí zajistit vlastní ubytování českým a slovenským dobrovolníkům za přijatelnou cenu)

Oblasti, kde mohou dobrovolníci pomáhat:

- IT management
- Psychologické poradenství
- Ubytování
- Registrace
- Transport
- Příjezdy
- Péče o děti
- Hlavní vchod
- Distribuce jídla
- Ztráty a nálezy
- Fotoarchivisti
- Stage Manager
- Informační stánek
- Café/ Obchod
- Bezpečnost
- Stavění festivalové vesničky

Dobrovolníci by neměli pracovat déle než 4–5 hodin denně a ve zbylém čase se mohou účastnit festivalu jako běžní účastníci. Dobrovolníci musejí být starší 18 let.

Informace o festivalu na www.ymca2008.com,
přihlašovat se můžete u Kristiny Otřísalové,
ymca@ymca.cz, 224 872 044

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
  2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA o prázdninách

Rozmanité aktivity nabízí YMCA po celý rok. Prázdniny jsou však specifické, děti mají volno a počasí přeje. Co jste podnikali o prázdninách ve vaší YMCA? Podělte se o zážitky z táborů s ostatními, nesysejte je pro sebe ;-).

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 8. 2007!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

Ukaž, co je IN, ukaž, co je OUT

Každý člověk je jedinečná lidská bytost a každý má stejná práva. Hezké co? Možná na papíře, ale co ve skutečnosti? Měříš všem stejným metrem, přijde ti něco normální a něco divné?

U čeho si řekneš, to беру a tohle ne? V čem jsi jiný, než ti druzí?

Zkus to sdělit prostřednictvím soutěžního internetového projektu „Ukaž, co je IN, ukaž, co je OUT“. Natoč, nafať či poskládej koláž dvou protichůdných pohledů na sebe, lidi či svět. Polemizuj s ostatními. Co je pro tebe IN a co je OUT? Kouřit, jíst maso, mít hysteráka, poslouchat dechovku, sbírat záby... Najdi to své pro (IN) a proti (OUT) a vyhrať super ceny.

Soutěž je určena mladým lidem především ve věku 12 – 18 let. Na www.nejsemout.cz můžeš od 1. září do 15. října nahrávat svá díla do jedné ze tří kategorií – krátké video (délka trvání max. 1 minuta), fotografie (dvojice IN-OUT) nebo koláž (dvojice IN-OUT). Nejlépe hodnocená díla v každé kategorii budou odměněna digitální víceúčelovou videokamerou. Stejnou odměnu obdrží náhodně vylosované dílo v každé kategorii a porota složená z partnerů projektu vybere a odmění také výjimečně zdařilé dílo. Přibudou možná i další ceny.

Soutěž „Ukaž, co je IN, ukaž, co je OUT“ je vyvrcholením kampaně „Každý jsme jiný – všichni rovnoprávní“, která u nás běží již od června 2006 a možná jste ji potkali i ve svém městě. Hlavními tématy kampaně jsou lidská práva, rozmanitá společnost a aktivní účast mladých lidí na životě společnosti neboli participace.

Více o kampani hledejte na

www.kam-pan.cz

Nenech si ujít příležitost vyjádřit svůj názor a díky tomu vyhrát videokameru!